

DEN TROENDES FORSAMLING VERDAL

Striden. nr. 38

FRA AZUSA STEET

Del 1

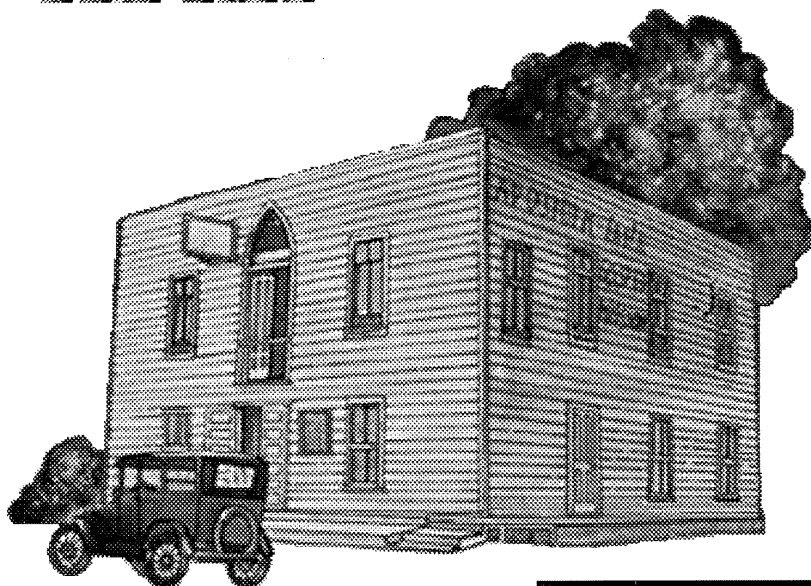
TIL NÅ

Manifestasjoner:

Lovprisning
Dansing
Rysting
Skjelving
Drukkenhet
Stammende leber

Tjenester i legemet:

Tungetale
Profetisk tale
Tydning
Visdom
Kunnskap
Prøve ånder
Tro
Helbredelse
Undergjerninger

AZUSA St.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender” utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1750 Cordwainers Lane, Jeffersonville, 47129. Indiana. USA. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fås ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen. Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.

Rolf Strømmen

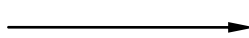
Lerkeveien 10.

7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.

Fax.: 740 72190.

Mob.: 980 49302.

Møtelokalets adresse er.:

Feskarveien 1.

FRA AZUSA STREET TIL NÅ. DEL 1.

I de *siste* måneder har den Hellige Ånd beveget seg på en spesiell måte blant den yngre generasjon. Dog ikke bare blant den yngre skare, og heller ikke bare i “Faith Assembly Church”. Andre forsamlinger er vitne til de samme tilstander. Vi har mottatt likelydende rapporter fra andre Stater i USA, som Georgia, Kentucky, Alabama, og andre plasser i Indiana. Også fra andre nasjoner som, Norge, Canada, Afrika, og andre verdensdeler. Jeg har sikkert ikke nevnt dem alle, men dette vil kunne gi deg en ide over hva som er i ferd med å skje i vår tid. Det i seg selv har fått mange av oss til å gå tilbake og lese de bøker som ble skrevet om utgytelsen av den Hellige Ånd, i begynnelsen av vårt århundre. Spesielt da bøkene om vekkingen i Azusa Street.

Den åndsbevegelse vi ser i dag er på mange måter lik den som skjedde tilbake på den tid. Det er dog en stor forskjell her. Disse som nå mottar denne underfulle opplevelsen i de forskjellige forsamlinger, er allerede restaurert tilbake til åpenbaringen om den Herre Jesus Kristus, slik det ble forkynt av de første Apostler. De som fikk opplevelsen under vekkingen i Azusa Street, trodde alle på treenigheten, og drev dåp av de troende i følge Matteus 28:19. Apostlene derimot døpte til den Herre Jesus Kristus. på grunn av det som nå skjer føler jeg at vi skal behandle de forskjellige aspekter i en artikkelserie i “The Contender” (Striden.) Det kan være til hjelp for de mange rundt om i verden som ikke måtte ha adgang til de skrevne rapporter om det som skjedde under pinsevekkelsens hendelser ved århundreskiftet.

Vi vil forsøke å gi en så fullstendig dekning som mulig over det som skjer, og på denne måte forsøke å hjelpe disse som ikke måtte være så sikre på hvordan man skal tolke det som skjer nå, eller hvordan man skal plassere tingene i dagens bilde. Jeg må bare bekjenne at jeg lærer visse ting selv også, mens jeg søker Guds ord etter svar på mine spørsmål. Det vi alle må bestemme oss for i våre hjerter, er at vi må være våkne for den Hellige Ånd, og ikke tillate at våre humane og tradisjonelle ideer skal blande seg inn i dette som Gud gjør.

Disse som nå mottar den Hellige Ånd på denne måten, er jo bare barn i ånden, og vil måtte trenge tilstrekkelig veiledning, slik at de kan lære å oppføre seg som voksne i troen, etter som tiden går videre. Gud gir aldri sine barn slike opplevelser, bare for i neste omgang å føre dem ute av kontroll med det de gjør. Sannheten er at vi lærer å følge åndens ledelse, den Guds ånd som er i oss, så finner vi også ut at Han er der for å gi oss evnen til å beholde kontrollen i våre liv. Den Hellige Ånd er først og fremst læreren, som Jesus sa det, "Han skal lede oss til hele sannheten". Bare det i seg selv er underfullt. Men han skal også lære oss å stå Satan imot, når han kommer imot oss med sine løgner og påstander, så han kan fly fra oss. Av oss selv vil vi aldri være i stand til å bekjempe Satan, som noen kanskje prøver å fortelle oss. Men gjennom Gudslivet har vi en kraft i oss som er sterkere en Satans makt. Derfor har vi alt det i oss som skal kunne bekjempe hans angrep mot oss. Paulus lærte oss at vi måtte bekjenne og tro på Ham som banet veien for oss på Korset. Jesus la denne grunnvollen for oss. La oss så gå inn i det emne som jeg føler for å forkynne her, over de manifestasjoner vi ser i våre forsamlinger blant våre yngre venner, priset være hans navn.

INFORMASJON FRA FORSKJELLIGE KILDER.

I de brevene som kommer fra andre land, får jeg ofte ønsker om å sende forskjellige historiebøker over forskjellige emner. Jeg skulle ønske jeg kunne sende det materialet som det spørres om, men det er dessverre umulig. I stedet vil jeg gjøre det nest beste for dem som spør. De fleste historiebøker som er etterspurt er som regel allerede ute av trykk. De lages ikke mere og er ikke tilgjengelige for salg. De er også gamle. De bøkene jeg bruker som referanse, er blitt gitt meg av venner og bekjente gjennom årenes løp. Selv har jeg ikke kjøpt noen av dem. Derfor i det budskapet vi nå skal behandle, skal jeg ta med så meget som mulig av den historikk jeg har lest. Vi vil samle det og gi det ut på trykk, i et forsøk på å gi deg den informasjonen vi måtte ha om emnet. Skulle denne artikkelen romme flere hefter, så skal vi heller gi ut flere hefter. Jeg kan se at det er en spesiell tidsfaktor vi er inne i nå, og vi trenger å vite hvor langt vi er kommet i tiden, og hvordan det hele passer inn med Bibelen.

Dette er tiden de sanne Guds hellige må være opptatt av nettopp disse ting. Hva jeg har mellom mine hender er en historikk fra Azusa Street, og like opp til 1980, da boken ble trykket. Ved siden av meg har jeg her materiell som ble fakset over til meg fra Bro. Govender i Sør Afrika. Det er utdrag fra to forskjellige blader. Det gir en rapport over det som skjer over i den såkalte Toronto bevegelsen i Canada, og over i London, England. Dette skjer også over i andre deler av verden. Rundt om er det en åndelig bevegelse, med alle de manifestasjoner som du ser oppført på vår plakate på veggen. (Det samme som forsiden på dette hefte.) Det viser også noe av det som skjer der ute i den Karismatiske del av verden. Jeg skal komme til å ta med en del av det som skribentene i den Karismatiske vekkelser har skrevet. Noe av det de skriver blir sett på som feilaktig. De er i tvil om dette i de hele tatt er en vekkelser fra Gud. De vet ikke hva det er.

Da jeg i går leste det de skrev, tenkte jeg for meg selv. DETTE ER DEN FORFØRELSE SOM PAULUS SA GUD VILLE SENDE OVER DEM SOM IKKE TRODDE, SÅ DE KUNNE BLI FORDØMT. Det er alt jeg skal si om det her og nå, men det er mere som kommer etter hvert. I en annen bok jeg har om Bro. Branham, da han forkynte "de syv menighets tider" tilbake i 1960, står det på side 285., at det økumeniske kirkeråd ville bli det forum som skulle bunte ugresset i sammen for å brennes. Det er ikke behov for meg å fortelle på forhånd hva vi skal forkynde i dag, men en ting er sikkert, vi har alt det materiellet vi trenger for å få et klart bilde som passer inn med Bibelens budskap. En av de mest underfulle lignelser som beskriver vår tid, er Matteus 25; om de fem kloke og de fem dårlige jomfruer. la oss nå vende oss dit og lese det.

LIGNELSEN OM DE VISE OG DÅRLIGE JOMFRUER.

Vi har gitt dette budskapet tittelen fra Azusa Street til nå, og det hele ligger utredet her i Matteus 25. Det har tatt alle disse år for å bringe situasjonsbildet dit vi ser det i dag. Husk nå på at en lignelse ikke alltid illustrerer hver eneste detalj av en situasjon. En lignelse er mere profilen av en situasjon, og så vil tiden komme da menneskene som lever i den perioden vil kunne se hvordan lignelsen frembringer den

virkelige meningen. Det er i grunnen rart at ikke denne kirkeverden kan bane seg vei gjennom disse tingene. Vel la oss nå lese lignelsen, for vi ønsker å sette dette bildet inn i begynnelsen av vårt budskap.

Det er liten tvil om at den Laodikeiske tidsalder hadde sin begynnelse ved århundreskiftet. Og i det vi ser at vi selv lever i avslutningen av dette århundre, så er den laodikeiske tidsfaktor ca. 100 år. Da Jesus talte om de ting som skulle skje, i Matt 24, og som omhandler tingenes tilstand her i endetiden, så brukte han ordet DA. Det peker på fremtiden. Han gikk inn i den tid som vi nå skal ta for oss. Alle burde vite at ordet DA, peker mot fremtiden. Derfor kan du heller ikke tenke på de fem vise og de fem dårlige jomfruer som et bilde, fremstilt fra kristendommens begynnelse og opp til våre dager. Det er ikke slik. Det hele henger i ordet DA. Dersom jeg i dag sa til deg at, neste uke skal vi starte en reise til New York, ville du da ha forventet at vi skulle begynne vår reise i denne uken? Selvfølgelig ikke. Dette var bare et eksempel. Uttrykket DA, er ikke et ord man forbinder med fortiden eller nåtiden. Det er et ord rette mot fremtiden, det viser hvordan Jesus har ledet sitt folk opp til denne tid. Han hadde talt om endetiden i Kapittel 24, og etterpå sier han, vi nå skal lese i Kap. 25, om de vise og dårlige jomfruer. Han sa.: **“Da skal himlenes rike være å ligne med.”** Dette er naturligvis henvist til den tidsperiode som hadde sin begynnelse med menighetens fødsel på pinsefestens dag, og himlenes rike har vært hedningenes nådetid (fylde av hedningene) fra da av og frem til nå. Himlenes rike er ikke noe som skal starte opp en gang inn i fremtiden, denne periode har vært i nesten to tusen år allerede. Den kalles også nådens tidshusholdning. Det er denne tiden vi nå nærmer oss avslutningen på.

“Da skal himmelens rike være å ligne med ti jomfruer”. Når? jo ved tidenes ende. Venner husk at du kan ikke bruke tallet ti -10- og begynne en utregning over hvor mange mennesker her på jord som skal bli frelst. Jesus brukte ikke tallet -10- for å vise hvor få ekte troende det ville komme til å være ved tidenes ende. Dette er bare figurative tall, Han brukte denne illustrasjonen for å vise et enkelt bilde. **“Da skal himlenes rike være å ligne med ti jomfruer som tok sine lamper og gikk ut for å møte brudgommen. Men fem av dem var uforstandige og fem kloke. De uforstandige tok sine lamper, men**

tok ikke olje med seg. Men de kloke hadde også tatt med seg olje i kannene sammen med lampene sine. Da det drog ut før brudgommen kom, slumret de alle inn og sov. (Dette er det bilde vi ser av himlenes rike når det går inn i den Laodikeiske tidsalder. Denne tidsepoken begynte med utgytelsen av Guds Ånd. Jesus hadde visjonen like inn i vår tid, da denne tiden skulle ha sin utgytelse og vekkelse. Men i denne perioden, (vår tid) skulle folket falle inn i disse to kategorier mens de gjennomlevde Laodikeatidens hendelser. “Men midt på natten” Midt på natten er tilstanden mellom solnedgangen og soloppgangen. Det lar oss vite at noe definitivt skjedde på denne tid. “Lød det et rop.” Dette rop var det Gud sendt inn i vår tidsalder, gjennom budbæreren. Verdenskirken er ikke *i* stand til å forstå dette. De leser det Paulus så i Tessalonikerbrevet at “Herren selv skal komme ned med et bydende rop, og med erkeengelens røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå.” De leser det, men de vet ikke hvordan de skal fortolke det. De vil gjerne tolke det på mange forskjellige måter, men Det gir dem ingen innsikt i hvordan de selv skal møte Kristus i hans komme.

DET ROPET PAULUS TALER OM HER I TESSALONIKERBREVET, ER IKKE NOE ANNET ENN DET ROPET SOM LYDER HER MIDT PÅ NATTEN, I LIGNELSEN OM DE TI VISE OG FEM DE DÅRLIGE JOMFRUER. Da er det at himlenes rike skal ha disse tilstander. “Se brudgommen kommer! Gå ham i møte. Da våknet alle jomfruene og gjorde sine lamper i stand.” Dette lar oss vite at ropet eller anskrik skapte vibrasjoner ned gjennom sirkelen av forskjellige kirkesamfunn. Det var Definitivt vekkelse i luften, en tid da menneskene begynte å trimme sine åpenbaringer, deres forståelse av skriftens ord. “Da våknet alle jomfruene og gjorde sine lamper *i* stand. Og de dårlige sa til de vise. Gi oss av deres olje, for våre lamper slokner! Men de vise svarte: Nei, det ville ikke bli nok både til oss og til dere. Gå heller til dem som kjøper og selger og kjøp til dere selv.” Husk nå at denne lignelse ikke gir det komplette bilde eller alle detaljer. Visse ting som her er nevnt har sin naturlige mening. Men du må forstå at det er i vår tid at denne lignelse henger over dette folks hoder. Du må også forstå at de ord som her blir brukt, ikke vil bli uttalt av noen i våre dager. Du må se tilstandene og tingenes utvikling som selve svaret og betydningen av disse ordene.

Dersom en slik konversasjon foregikk blant oss i dag, så ville du ha sett et betydelig skille eller friksjon mellom folk. Dette skulle gi deg et klart bilde i ditt sinn.

Når ropet først er gått, vil det begynne å vekke opp den tidsalder som korresponderer med denne lignelsen. Ropet vil sette i gang et skille mellom mennesker. Det er ingen mulighet at denne tjeneste kan tjene begge faktorer, både de dårlige og de vise. Det er ikke bare en skillevei, og så ser du en gruppe gå i den ene retningen, og den andre går den andre veien. Intet av dette er i det hele tatt forkynt i de Karismatiske kretser. De tror ganske enkelt at de har alt det som skal til for å gjøre dem rede til å møte Kristus som brud, og hans komme. Det er en gruppe mennesker som umulig kan ledes til fulkommengjørelse.

La oss fortsette. “Men de vise svarte: nei, det ville ikke bli nok både til oss og til dere.” Selv om disse ord aldri blir uttalt verbalt slik som de står frem i skriften, så vil dog effekten være som om de ble uttalt. Det er slik vi må forstå dette. Det er ingen ting du kan gjøre for å forandre kursen på tingenes forløp. Du kan ikke forandre bildet. Det er forutbestemt av Gud til å bli slik. Du kan like godt slutte å protestere, og komme deg inn i den gruppen du vil være i. Gjør du din gjerning, og la Gud ta seg av resten. Dersom Gud allerede har sett noen som kvalifiserer til dårlige jomfruer, så er det intet du kan gjøre for å forandre det. Gud er i stand til å se sluttresultatet av alle ting og gjennom alle tider. Sannheten er at Han så alt dette før han i det hele tatt skapte det. **“Men de vise svarte: Nei, det ville ikke bli nok både til oss og til dere.”** De vise eller kloke jomfruer vil nok si dette, om enn ikke i direkte verbale ord. De vil ha denne holdningen nedlagt i sin motivasjon. Det er intet vi kan gjøre for å hjelpe dere. **“Men gå til dem som selger og kjøp til dere selv.”** De vise jomfruer sier egentlig; vi kan ikke gi dere den Hellige Ånd, (for det er hva de trenger først) for dersom vi skulle gi dere den Hellige Ånd, på de samme grunner som vi selv har fått det, ja så ville dere jo ha hatt den samme åpenbaring om tingene, og da hadde dere ikke hatt behov for å spørre. Vi kunne ikke ha hjulpet på annen måte enn og gitt dem fyllden av det, og da ville de ikke lengre ha vært dårlige jomfruer.

Disse måtte gå ut på markedsplassene, til dem som spesialiserer seg på slike ting, å få tak på hva enn mål av Guds ånd som var tilgjengelig for dem. Tenk bare på alle de predikantene som begynte å trekke over til venstre side, da budbæreren William Branham vendte seg til høyre side. Denne lignelsen etablerer det faktum at det er et sted, eller en bestemt retning for de dårlige jomfruer å vandre. De kan få tak på alt det de trenger for å bli dårlige jomfruer, men det er ingen mulighet for dem til å få det på den måten som brudens hellige har fått det. Ellers ville de jo ikke ha vært dårlige jomfruer.

Venner, jeg vil at dere skal forstå at alle de dårlige jomfruer i avslutningen vil ha evig liv. Det er ikke de vise jomfruer som har vist dem veien. De så jo bare at de skulle gå til dem som solgte, for å få tak på det de trengte. Den ånd som de dårlige jomfruer får, er ikke en falsk ånd. Den er ekte nok, men den er ikke med det samme mål som brudens hellige er gitt. Den ånd de dårlige jomfruer får, gir dem ikke adgang til hele sannheten. Det viser oss bare at Det må komme et skille. Dette skille produserer to forskjellige retninger, holdninger, ved hvilket mennesket er motivert av på livets vei. Derfor, mens de dårlige Jomfruer drar til markedsplassene for å få tak i Det de leter etter, så går bruden inn i den åpenbaring som vil lede dem inn til fullkommengjørelse. Deretter blir åpenbarings dør stengt for de mennesker som senere prøver å forstå det. Hvor er så markedsplassene? Jo de er i den moderne kirkeverden, med dens religiøse tilstander og evangelisering. Det er de falske, som gjør seg selv til troende, og de dårlige jomfruer følger den samme trend. De fryder seg over åndens salvelse, uten å ta den lærdom alvorlig som skal føre Kristi brud til fullkommengjørelse. **“Og mens de drog bort for å kjøpe, kom brudgommen, og de som var rede, gikk inn med Ham til bryllupsfesten. Og døren ble stengt.”** Hvor gikk de inn? Jo i åpenbaringen som skal gjøre dem rede for bryllupsfesten. Åpenbarings dør blir lukket for de dårlige jomfruer. Noen vil kanskje spørre seg, hvorfor er skriftens ordlyd formet slik? Jo, for at de skal forstås ved åpenbaring. For det naturlige menneske vil det se ut som om bruden allerede har gått hjem til lammets bryllupsnattverd, når de dårlige jomfruer får det mål av ånden som er tilmålt dem. Men slik er det egentlig ikke. De har hatt det hele tiden, men de har holdt seg der ute i den karismatiske gruppering og kost seg med opplevelsen

på sin egen måte. De har talt i tunger, danset i ånden, og frydet seg på forskjellig vis. Men de hadde ikke tid til å sitte ned og overgi seg til evangeliets lære.

Den gruppen de forsøker å følge vil alltid holde seg unna lære. De sier at “læren splitter, mens kjærligheten beseirer alt. Så la oss bare elske Jesus og elske hverandre så vil alt ordne seg”. Det er en holdning de fleste av dem har. Når vi ser tilbake på det som har skjedd i utfrielsesbevegelsene fra 1947 - 1950 og oppover, frem til i dag, så er det en annen type bevegelse som har vokset frem. De omreisende forkynnere med de store møtetelt og mange vogntog, (lastebiler) reiste rundt i hele Amerika på den tid. I dag ser du dem ikke lengre på den måten. På den tid sto navnene på evangelistene malt på vogntogene. Størrelsen på teltene var fire eller fem master. Men så skjedde det plutselig noe. Telt etter telt ble tatt ned og lagt til side, og kom aldri opp igjen. De store predikantene satte seg ned for å finne andre måter å evangelisere på. Det neste ble radio og fjernsynsprogram, og ikke lenge etter har vi høyteknologiens markedsføring på de religiøse området. Evangelister på TV begynte å fortelle sine visjoner. De sa “Gud har gitt meg en visjon for å nå de tapte sjeler. Vil du hjelpe oss å nå de unåde, ved å sende din gave til oss? Send din gave og hjelp oss å nå ut til de mange millioner i nød.” Alle disse evangelistene beveger seg i den samme sirkel. Det er markedsføringens religion. Og deres partnere eller sponsorer sender dem millioner av dollar hvert eneste år. Der har du markeds plassene. Dit er det de dårlige jomfruer måtte gå. Det var til dem som solgte, de måtte gå og kjøpe til seg selv. Mange av oss hadde vår begynnelse der ute et sted. Den store forskjellen dog, var at det vi fikk av Herren der ute, førte oss videre inn i sannheten. **“Og mens de var borte for å kjøpe, kom brudgommen.”** I det naturlige ville det kanskje se ut som om Jesus kom på dette tidspunktet. Men rent fysisk sett kom han ikke da. Men rent åpenbaringsmessig sett kom han i skriften, og de som var rede gikk da inn i åpenbaringen med ham.

Det er dette den denominelle kirkeverden ikke kan få tak på. Han kom i en guddommelig åpenbaring gjennom sitt ord og begynte å gjøre seg kjent til en utvalgt ætt, ett folk som hadde øyne å se med og ører å høre med. Dette er de vise jomfruer, de lengter etter denne

åpenbarelsen. Det viser bare at du må først lete etter ham i skriften, før du kan forvente å se ham i person. Og du vil bare kunne se ham i egen person når du tas opp i opprykkelsen. Det å se ham først levendegjort i sitt ord, betyr at du har mottatt den Hellige Ånd, og da gjøres du også rede til å møte ham i egen person. Det er hvordan bruden gjør seg rede mens hun er her nede på jord. Hun kler seg med Guds ords' sanne åpenbaring. Så den døren du går inn gjennom er ikke en dør til himmelen i så måte, den er heller en dør til åpenbaringens fylde i ordet. Mens Guds åpenbarelse utestenges mere og mere av kirkene generelt, blir den mere og mere intens hos de vise jomfruer, de Guds utvalgte som er i Kristus Jesus. **“Og mens de var borte for å kjøpe, kom brudgommen, og de som var rede gikk inn med ham til bryllupsfesten.”** Hvor gikk de inn? Jo inn i en åpenbaring. **“Og døren ble lukket”**. Det var ikke himmelens dør som ble lukket, det var åpenbaringens dør. **“Til sist kom da også de andre jomfruene, og de sa: Herre, herre, lukk opp for oss!”**

Det er ingen tvil i min sjel, at gjennom de senere år har vi begynt å se en liten effekt av det, at de dårlige jomfruer kommer til de vise. Det kom en broder her fra Costa Rica. Noen av dere husker ham nok, hans navn er Morellis. Da han kom hit til menigheten, gav han sitt vitnesbyrd om hvordan Herren hadde vist ham at han skulle komme inn i USA. Herren hadde sagt at han skulle gjøre seg rede til å møte en mann som skulle gi ham ny vin. Da han kom til statene, møtte han noen troende Venner i Colorado, som fortalte ham om den mannen han måtte møte. Når han til slutt kom hit, fortalte han sitt vitnesbyrd og han var svært så oppmuntret. Men den triste Del av historien er at han drog tilbake til Denver Colorado, og i dypet av hjertet ønsket han å møte mennesker som han kunne reise iblant og samle inn store summer penger. Han prøvde seg blant den apostoliske del av de troende, men hadde ikke samme suksess der. Alt dette fikk meg til å forstå at mannen ønsket den nye vinen så han kunne dra tilbake til Costa Rica, og starte opp en virksomhet blant den gamle karismatiske del av befolkningen. Han prøvde seg på en slags Jimmy Swaggart image, slik han hadde sett de amerikanske forkynnere gjør det.

Det er ikke mulig gå i det gamle rammeverket, og i tillegg forvente at ny vin skal kunne holde seg i de gamle skinnsekkene. Gud vil rett og

slett ikke tillate det. Jeg hører ikke mere fra denne broder Morales. Senere kom det en mann fra Guatemala. Han kom hit til USA, og hadde store problemer med det han så blant de som kalte seg budskaps-folket. Han hadde sett hva som foregikk blant de forskjellige gruppene i budskapet. Da han kom hit, tilbragte han noen dager her sammen med oss. Vi talte med ham i flere dager. Hans vitnesbyrd var at, han hadde ikke sett en så god gruppe troende mennesker som dette. Men når vi senere i 1993 betalte hans vei for å komme hit til sommerstevnet, kunne jeg se at han hadde mistet iveren og åpenbaringsbildet som han først vitnet å skulle inneha. Da han så reiste hjem etter møtene, falt han helt ute av bildet. Jeg hører ikke mere fra ham.

Mitt poeng i dette er, at dersom Gud i det hele tatt taler til deg, og leder deg hele veien i denne åpenbaringen, så forårsaker han ikke i det neste øyeblikk at du mister taket på sannheten. Når Gud er ferdig med deg, vil du ha en kontinuerlig hunger for hans ord, og det han måtte ha for deg i ånden. Det går ikke baklengs lengre da. Du kommer til å fortsette å fryde Deg i Herren, og lengte etter fellesskap med andre som har samme åpenbaring. Venner, jeg sier ikke disse ting for å fordømme noen, men heller for å gi en illustrasjon over hvor lignelsen om de vise og dårlige jomfruer passer inn. Den vil ha en sann skriftsmessig relatering.

Det er ingen som i virkeligheten kommer til å si, at de ikke ønsker de dårlige jomfruer det de søker etter. Vi vil alltid forsøke å gi dem det beste vi kan tilveiebringe. Men de ville bare ikke ta imot det. De trodde ikke dette var noe for dem. De hører nok at noe skjer, og de ønsker de positive tingene ved det. Men når de kommer dit der det skjer, og de blir forklart hva dybden av tingene er, så er det hele tiden nok tvil i dem til å hindre dem fra å motta alt det som trengs. Det er nok frykt, og vantro til å hindre dem i å se det som den riktige vei. Derfor når du ser de dårlige jomfruer begynner å komme, i den utstrekning de er beskrevet for å føre skriften til sitt klimaks, så er det ingen ting som kan få dem til å skifte mening, selv om du satt oppe hele natten med dem for å forklare Guds ords hemmelighet.

De vil aldri helt få taket på den virkelige åpenbarelsen av Guds ord.

Tilstanden er skapt i deres hjertes indre, Herren legger til rette en tilstand i dem hvor han til slutt sier; “jeg kjenner dere ikke”. Han sier ikke, “ Vik bort fra meg dere forbannede,”. Han sier bare; “Jeg kjenner dere ikke”. Det betyr at han ikke kjenner dem som en del av sin brud. På den tid har han allerede brakt bruden inn. Han har gjort seg kjent for henne ved Guddommelige åpenbaring. Det er på denne måten at folket vil forstå Herren. Den neste fase de er ute etter, er å få se ham i opprykkelsen. Jeg vil lese vers 12 nå, så du kan få med deg hele sammenhengen i verset. “Men han svarte og sa: Sannelig sier jeg dere: jeg kjenner dere ikke!”

HVORDAN GUD HAR DELT MED MENIGHETEN I DE SISTE ÅRHUNDRE.

Vi begynner vårt budskap med denne form for bakgrunn, fordi vi må bli oppdatert over hvordan Gud har ledet den sanne menighet frem gjennom den mørke middelalderen, og til hva den er blitt i dag. Luther, Calvin og Knox, brakte troen tilbake til folket igjen. “**Den rettferdige, ved tro skal han leve.**” Men ingen av disse tre berørte Bibelens lære om Helliggjørelsen. Den sjette menighetstid nærmet seg nå raskt slutten, og vår verden steg inn i det tjuende århundre. Vi vet i henhold til historien, at John Wesley var budbæreren til den tidsalderen. Han kom på scenen i det 17. Århundre. Hans lære var med på å føre Helliggjørelsens budskap tilbake til folket. Opp til den tid var det ikke noen av de tidligere reformatorene som hadde rørt ved denne læren. Luther, Calvin og Knox, talte mest om utvelgelsen, evig sikkerhet. Disse to store lærer var de neste som skulle bli restaurert tilbake til folket. Den karismatiske bevegelse i vår tid, vil ikke ha noe med disse læresetninger å gjøre. Men de var like fullt de neste to sannheter som skulle føres tilbake til menigheten. Martin Luther var det instrument Gud brukte til å restaurere læren om troen, som en base for å komme tilbake til Gud. Inntil da hadde de Katolske prestene hatt eneretten til inngangen til himmelen. Læren om utvelgelsen og evig sikkerhet, ser ut til å være noe som pinsefolket har svært vanskelig for å fordøye. Det er nok en av grunnene til at de hele tiden har så mange av de samme mennesker, som kommet til alteret, igjen og igjen, for å bli frelst.

De samme menneskene kommer om og om igjen frem til forbønn for frelse, i deres vekkelleskampanjer. De må frelses om og om igjen. Dette skjer enkelt fordi de ikke vil akseptere disse to enkle læresetninger i Bibelen, om utvelgelsen og evig sikkerhet. Vi forstår naturlig nok at Gud ikke kan fullkommengjøre sin utvalgte brud der ute i disse religiøse systemene. Men det var en tid da Gud brukte dem, da de var i stand til å gå fremover i den åpenbaring som de da hadde i sin midte. Men det er annerledes nå. De har alle valgt seg sin egen kurs, og Gud har gått videre, da de ikke ville forlate sine tradisjoner og ritualer. Det er disse ting de rettferdiggjør seg med, når de forsøker å gjøre noe for Gud. Men det de egentlig gjør for Gud i dag, er å bunte sammen ugresset. Men la meg nå gå tilbake til min originale tanke. Når vi ser gjennom tiden og kommer opp til John Wesley's dager, så begynte vi å høre om læren om Helligjørelsen. John Wesley grep tak i stedet der skriften sa i (Hebr. 12:14.) **“Jag etter fred med alle, og etter helligjørelsen. For uten helligjørelsen skal ingen se Herren.”** Med andre ord, det livet en Kristen person skal leve i denne verden, må få sin karakter og lignelse ut fra det man har fått i Herren. Livet må være satt til side, til tjeneste for Gud og leves rent og hellig. Gjennom den sjette menighetstid som ble kalt Filadelfia menighetstid i Joh. Åp.3, der var helligjørelsen selve hovedtemaet. Dette var mere kjent som broderkjærlighetens tidsalder. På den tiden da John Wesleys lære mottok den største oppmerksomhet, i det vi nærmer oss det tjuende århundre, så var Det ikke bare den Wesleyanske kirke som ble dannet. Historien gjentar seg jo. Ettersom senere generasjoner vokste frem, begynte hele hellighets-bevegelsen å kjølnes av. Men noen av de troende, som fremdeles holdt ilden ved like og var brennende i ånden. De tok den fakkelen som da var tent og gav ny giv til flammen.

Ut av denne vekkellesen kom det vi i dag kaller “The Church of God”. Det var en videreføring av det Wesley sto for den gangen. Senere kom Det en annen forgrening som ble kalt “Nasareerne” I denne perioden, da særlig i England, kom det flere kjente evangelister, slike som; Charles Spurgeon, Charles Finney, og Dwight L. Moody. Disse evangelistene sjokkerte den tidens sosiale lag. De forkynte et enkelt frelsende budskap. Da Filadelfia tiden nærmet seg slutten, kom Det to andre knopp skytinger frem, bedre kjent som “The Quakers”, og “The

Shakers" disse var etablert over i USA, nærmere bestemt i Kentucky. Den ene av disse gruppene var en forgrening av den andre, ettersom den første av dem begynte å kjølne av. Tungetalen var også kjent i disse bevegelser. Jeg sier dette, fordi vi i dag har så mange innen Metodist og Baptistsamfunnene som er så meget imot de grupperinger av troende som taler i tunger. De har sin egen teologi når de leser sin Bibel. De ønsker å fordømme alt det som måtte være på utsiden av det de er i stand til å se. De står rede til å fordømme alt det Gud gjør når åndens bevegelse begynner å berøre folket. De tror nemlig at alt slikt sluttet med Apostlene i den første tid. De forsøker ikke en gang å holde seg oppdatert med hva Guds hellige Ånd har gjort i vår tid. Det gjør det vanskelig for de yngre menneskene i disse bevegelser, å komme ut å få smaken på det Gud gjør. Og enda verre blir det å se det som en skatt fra Gud. Dersom deres foreldre finner ut at ungdommen vikler seg inn i noe slikt, så kaster de seg over dem med trusler, for de tror at de nå er på vei inn i noe kultisk og fælt. Det får deg nesten til å få lyst til å ta tak i noen av disse Baptistene, å ryste dem til tennene faller ut på dem. Dersom de ikke kan føre denne opplevelser tilbake til Pinsefestens dag, da skal ingen fortelle meg at de kan spore sine opplevelser tilbake til Johannes døperen. **DU MÅ JO GANSKE ENKELT VANDRE GJENNOM DEN ØVRE SAL PÅ PINSEFESTENS DAG, FOR Å KOMME HERFRA TILBAKE TIL JOHANNES DØPEREN.** Dersom du også tar den holdning til det som Gud gjør i dag, så har du lukket deg inn i ditt eget kott, stengt døren bak deg, og forventet at dette er den veien Gud går også. Men det er feil. Du blir forlatt der inne i ditt eget kott, og der vil du dø. Du har en teori, ja en teori, og tror at resten verden går til helvetet dersom den ikke følger dine ideer. Det er helt klart at denne verdens religiøse mennesker utgjør tusener med skråsikre meninger. De nekter å gå videre med Gud, og de fleste av dem åpner et helvete for andre ved sine meninger og sin ferd. Mennesker som er for sta og uvitende til å innrømme visse ting som Bibelen lærer, har ingen mulighet til å bli akseptert av den Gud som er selve opphavet til denne boken.

La meg si det slik. Enhver bonde vet at den sed som de planter i jorden, dersom de gir den omsorg og oppmerksomhet, så settes det en lov igang. Naturens lov sier deg at noe vil skje. Denne sed vil reprodusere seg selv, vil den ikke? Aldri har vel en bonde til denne

dag, plantet Maiskorn og fått hvetekorn som resultat. Slik vil de også finne det i Markus evangelium, i en lignelse der som jeg skal lese for deg. Det står i (Mark.4:26-29) **“Og han sa: Med Guds rike er det som når en mann kaster såkornet i jorden. Han sover og står opp, natt og dag, og kornet spirer og vokser seg høyt - hvordan det går til, vet han ikke. Av seg selv bærer jorden grøde: først strå, så aks, så fullmodne kom i akset, Men når grøden er moden, sender han straks sigden ut, for høsten er kommet.”** Tror du en slik mann forventer å høste inn en avling lik den han sådde? Ja det kan du være sikker på. Alt annet enn det han sådde i sin åker, ville være uakseptabelt. Enhver enkel Kristen forkynner som studerer sin Bibel, og litt av historien rundt Guds ord opp gjennom tidene, burde kunne se ut fra denne lignelsen, at Herren skulle plante, eller starte sin menighet, på Pinsefestens dag. Tiden ville komme da menigheten ville dø fra sin originale identitet. Men den Hellige Ånd som er menighetens liv, ville selv holdes i live. Han ville våke over den sed som var blitt plantet. Og i tidens fylde ville Guds rike (som er inne i den troende) begynne å vokse til. Dette skjer i den tidsrammen som er kalt himmelens rike (som er nådetiden). Dette bringer oss opp til reformasjonens tid. Kirkesystemene i dagens verden ønsker ikke å se på disse ting som særlig viktige. Men dette var meget viktig, for dette produserte de blader på stilken som skulle være bærere for seden som senere skulle komme frem øverst oppe i akset. Men disse bladene er nå gamle døde organisasjoner. Du kan se på stilken på kornet.

I september begynner de nederste bladene å visne først. De får en gul farge, det er døden som settes i gang. Døden kryper opp igjennom stilken, helt opp til akset. Hva er det som skjer? Jo det er da at all næring trekkes opp i det kornet som skal høstes inn. Til slutt er det bare kornet selv som det er liv i. Kornet vokser da til og modnes. Det trekker all fuktighet til seg. Når denne prosessen er fullendt, er alle bladene døde. Dersom du skulle se noen kornstilker ute i Desember, ja så er de så døde som de kan bli, mens kornet selv (som er en reproduksjon av det som ble sådd i jorden) er høstet inn i sin lade. Dette viser bare naturens lov. Slik har den evne til å reproducere seg selv. Dere Metodister, Baptister, Presbyterianere, Lutheranere, dere burde vite at Gud ved enden av nådetiden må ha en menighet, ikke bare med disse åndelige manifestasjoner, men med en restaurasjon av

den samme åpenbaring som den de hadde der tilbake i den første menighetstid. Guds ord må åpenbares for menigheten. Denne menigheten skal komme til å vandre med Herren på samme vis som den første menighet gjorde det. DENNE MENIGHET SKAL KJENNE SEG IGJEN NÅR DEN LESER APOSTLENES GJERNINGER. DEN VIL VÆRE MENIGHETENS SPEIL. GUD VIL IKKE AKSEPTERE NOE MINDRE ENN EN NØYAKTIG REPRODUKSJON AV DEN FØRSTE MENIGHET, NÅR HAN KOMMER FOR Å HENTE SIN BRUD, TIL SIN ENBÅRNE SØNN. Derfor, når denne Filadelfia menighetstid går mot sin avslutning, så er det klart at Gud gjør seg rede til å forandre på tingenes TILSTAND. Når vi kommer til årene rundt 1898, finner vi en mann ved navn Charles Parham. I 1898 følte han en innskytelse til å bygge en skole. Gjennom denne ville han begynne å forkynne Guddommelig helbredelse. Han fant en eldre bygning på en plass som kaltes "Stone's Folly" i utkanten av Topeka Kansas. USA. Dette var året som historien forteller at han startet denne skolen. Han var en mann som definitivt var ledet av Gud til å legge grunnlaget mot det som senere skulle skje i Azusa Street, i California. Han hadde ca. 40. Studenter.

Natten til 1. Januar 1901, ble all oppmerksomhet viet til en atten år gammel pike. De hadde alle fastet og bedt, og søkt Gud gjennom studium av forskjellige skriftsteder. Hun begynte plutselig å tale i tunger. På grunn av denne opplevelsen begynte Charles Parham og hans studenter å gjennomgå hele Bibelen på nytt. Apostlenes gjerninger ble særlig lagt vekt på. Det var disse studentene som først begynte å forstå at dette var en opplevelse fra Gud, og at tungetalen hørte med i menigheten som en del av et hele. De følte at det som skjedde med dem var på samme vis som opplevelsen på den øvre sal i Bibelen. Jeg skal ikke ta med så meget av denne historien for at redigeringen av dette budskap ikke skal bli for langt. Jeg ønsker her å ta med hovedpunktene. Disse studentene begynte da, den ene etter den andre å motta den samme opplevelsen. Da tiden var kommet til året 1905, hadde ord allerede nådd Statene, at det var en stor vekkelse i Wales, i Stor Britannia.

Denne vekkelsen startet rundt 1904, og gikk sin gang mot et høydepunkt inn i året 1905. Denne nyheten begynte å spre seg i USA.

Frank Bartleman, som var født og oppvokst østpå i Statene entrer så inn i bildet. Med sin Kristne erfaring i evangelisering, (han var også en reporter og skribent) begynte han sin reise vestover. Han visste ikke at der vestpå, skulle Gud ha en gjerning for ham å utføre. Poenget her er, at i året 1905, hadde Charles Parham, sammen med en gruppe av sine egne studenter begynt å reise omkring i evangeliets tjeneste.

Dere unge venner her i menigheten, dere dro sammen med bro. Bud til Georgia, og andre av dere reiste sammen med Bro. Allen ned til Bro. Warrens menighet i Kentucky. Dere forstår kanskje ikke viktigheten av det vitnesbyrd dere legger igjen når dere er ute på denne måten. Men slik var det at det tungetalende budskapet ble brakt ut i den første menighetstid. Disse forkynnere tok med seg mange av dem som hadde opplevd åndens gjerninger i deres liv. Ved å bli med på slike reiser ble det klart for alle dem som ordet ble forkynt for, at en slik opplevelse var tilgjengelig for alle som ville motta det. Historien forteller at Charles Parham reiste fra Missouri, og helt inn i Texas og spredde dette budskapet over hele Midtvesten. Han slo seg ned i Houston Texas, og begynte en skole der i 1905.

Da var det ikke lenge før en farget forkynner ved navn William Seymour, en mann fra en gruppe kalt Nasareerne, entret scenen. Han hadde hørt om Bro. Parham, og han kom for å være med i studiene på denne skolen. Snart fikk han høre noen av dem som kom til Bro. Parhams møter, at de talte i andre tunger og han ble svært opptatt av dette. Han ble så entusiastisk ved å høre dette, og forsto snart at dette var det samme som man kunne lese om i Apostlenes gjerninger fra Pinsefestens dag. Han begynte å søke Gud etter den samme opplevelsen selv. Når vi da kommer inn i året 1906, så hadde han fått en invitasjon til å komme til Los Angeles California. Der var det en menighet som var ledet av en kvinnelig pastor. Hennes navn var Neely Terry. Jeg nevner disse navnene i budskapet mens vi forkynner her. Dersom vi ikke tar med disse navn, så vil jeg bare få en masse spørsmål senere når vi utgir dette budskapet i "The Contender". (Mange mennesker ønsker at jeg skal sende dem både det ene og det andre som underlag for det vi forkynner, men det er jeg bare ikke i stand til.

Vi vil her i dette budskapet legge inn tilstrekkelig historisk underlag for Det vi forkynner, slik at du ved dette kan ha litt av den historiske bakgrunn for det vi behandler her. Vi kan bare ikke sende store kartonger med historiebøker om det ene og det andre. Men dersom vi kan fremlegge et enkelt budskap for deg på denne måten, så vil du også bli tilført nok historisk underlag for det vi sier, som et bevis for at vi ikke bare tar ting ut fra løse luften.) Det var i denne menigheten, en Nasareer - menighet, at Bro. Seymour forkynte om opplevelsen i å motta den Hellige Ånd, med manifestasjonen å tale med tunger. Dette gjorde han den første kvelden han kom til Los Angeles. Den kvinnelige pastoren reiste seg da og sa, at hun ikke ville ha noe å gjøre med en slik fanatisme i forsamlingen. Og neste dag fant Bro. Seymour menigheten låst og lukket. Historien forteller senere at flere mennesker trakk seg ut av denne menigheten etter denne episoden. I en annen gate i samme byen var det en annen forkynner som hadde startet med møter. Her var det at Bro. Seymour begynte sin forkynnelse.

Historien forteller at på den tid hadde vekkelsen i Wales begynt å infiltrere menighetene i USA. Forskjellige forkynnere som aldri hadde vært i nærheten av pinsevekkelsen, begynte undersøke om denne opplevelsen. Noen av dem var Baptister, andre var fra helliggjørelsesgrupper, de kom fra "The Church of **God**", og andre fra Metodisten. Noen av dem begynte å skrive til en mann i Wales. Hans navn var Evan Roberts. Han begynte å kommunisere med forskjellige av disse menneskene, både de i øststatene og de fra vestkysten. Den informasjon som ble gitt om hva slags vekkelse som gikk over Wales, og den Guds kraft som virket blant dem stimulerte mange mennesker til aksjon. Sensasjonelle opplevelser ble bekjentgjort i forskjellige kirker og bedehus. Det gjorde at folk begynte å be om at Gud måtte komme hit til USA og gjøre de samme ting her. Det var på den tid at Frank Bartleman var kommet til vestkysten av California. Han hadde også begynt å skrive til denne Evan Roberts. Etter som tiden gikk, kom bro. Bartleman til de samme områder som Bro. Seymour drev og forkynte. På den tid var det en Baptistkirke "The first Baptist Church of Los Angeles". Den ble ledet av en mann ved navn Frank Smale. (I historiebøkene blir hans navn nevnt som Joseph Smale; men i Frank Bartlemans bok er han kalt Frank Smale.) Det var også en annen

Metodistmenighet i Pasadena. Begge disse menighetene var blitt interessert i den veknelsen som var under oppseiling. Folket trodde egentlig det var veknelsen fra Wales som var på vei.

Her har vi altså Bro. Seymour: Han var i en gate som kaltes “Bonnie Brae street.” Han forkynte langs fortauet og i oppgangene og utenfor husene langs denne gaten. I boken står det at gatene var fulle av folk. Hundrevis av mennesker sto der å hørte når han forkynte om denne opplevelsen. Disse menneskene hadde allerede opplevd åndens kraft, og folk hørte Dem tale i tunger, så vel som at de sang i tunger. Avisene begynte å skrive om det forferdelige som hadde kommet til Los Angeles. De fremsatte det som om dette var direkte fra djevelen. Slikt skjer jo bestandig. Men som Frank Bartleman sa i sin bok; jo mere dette ble kritisert, jo flere ble interessert. Folket var nysgjerrige. Avisoppslagene var gratis annonse for oss, skriver han. Jeg må også si det samme i dag. På den veien som vi vandrer, vil det helt sikkert foran oss være mennesker som får høre hva som holder på å skje i blant oss. Da vil du få høre de samme beskyldninger i dag også. Verden slik den er, ønsker ikke at slike ting skal få skje. Men sannheten er at vi egentlig ikke er det samme slags folk som det disse artiklene ble skrevet om. Vi har et sannhetens fundament som følger den opplevelsen som vi har i Gud.

Disse mennesker først på nittenhundre-tallet, hadde ikke det Bibelske fundament å feste sin opplevelse til. Noen av disse forkynnere sier i sine bøker, at de hadde nesten gitt opp å forkynne Guds ord. Alt det de drev på med da, var å komme sammen for å synge litt og be. Men så plutselig begynner folk å falle i gulvet, og de har alle mulige slags sensasjoner og åndelige opplevelser. Når du leser deres historie, så skjønner du at de ikke hadde noen Bibelsk lære å feste seg til, som kunne stake ut kursen for dem. Venner, jeg vil ikke tale nedlatende om disse opplevelser, og heller ikke om Guds herlige Ånd. For Gud gjorde egentlig det som han hele tiden hadde lovet at han skulle gjøre. Dere vet at i Matt 13. så bringer Jesus frem i den siste lignelsen, at det skulle komme en stor utskillelse eller separasjon. Han sa at Gud ville sende sine Engler og sanke ut av hans rike alt som volder anstøt. Derfor har Gud all rett til å ta av seg selv, dele det ut til noen mennesker på et hvert sted, dette fordi han vet at det er mange som

ikke ønsker å leve i noen åndelig åpenbaring. Han gir dem bare det som begeistrer dem, og så tror de at de har all rett til å kalle seg Kristi brud. Sannheten er at de har bare fått en liten forsmak. Hva de har fått, tjener bare til å bunte sammen katolikker og protestanter på en slik måte, at deres fellesskap forblinder dem i deres forhold til Gud. De tror virkelig at de har de ting som skal kunne bringe dem til himmelen. De vet egentlig ikke en gang hvor De befinner seg i Bibelens bok. Men det som skjer der ute er ikke bare av djevelen. Det som er inspirert av djevelen, er den delen at folk tror at alt er som det skal være. De tror de kan holde seg til det de selv tenker seg, uten å ha noen forståelse av Guds plan og hensikt. Den biten er av djevelen. Satan har ribbet dem for enhver sunn åndelig sans, slik at de ikke lengre er i stand til å tro det åpenbarte enkle Guds ord. Derfor mottar de bare denne salvelsen, og så lenge som den utøses over dem så bryr de seg ikke om noe annet. De er helt tilfreds med det som de er i stand til å motta. Det er en gruppe religiøse ikke så langt fra her, som beviser det jeg nå sier.

For noen kvelder siden var vi på en restaurant etter et møte vi hadde hatt. To eldre kvinner henvendte seg da til oss der i restauranten, og spurte om en søster i Herren i vår menighet. De begynte å beskrive hvordan hun fikset sitt hår, og da skjønnte vi at det var søster Allen de mente. Vi fortalte dem at hun hadde vært syk i det siste, og hadde ikke vært i stand til å komme seg ut så meget. De fortalte da at de brukte å legge merke til oss når vi kom inn i restauranten. Men så sa de, at de hadde hatt et svært så langt møte i sin menighet denne kvelden. De hadde hatt en søster som hadde ramlet i gulvet under åndens kraft. Hun kom seg omsider opp igjen, og vi tenkte at møtet da ville være over, men så falt hun i gulvet igjen for andre gang. Disse kvinnene var ganske tykke av utseende, de gikk i bukser, og var meget begeistret over denne opplevelsen. De sa også at lokalet der var nå blitt ganske fullt, og det fordi deres pastor nå hadde offentliggjort at fra nå av kunne kvinnene kle seg i bukser, som mannen gjør det. Da spurte vi dem hvilken menighet de gikk i, og de svarte at det var "The New Albany Church of God". Det var den største bygningen rundt hjørnet der i byen. Å jo da den karismatiske opplevelsen kommer nedover gatene til dem. Den vil slå dem til gulvet, men det forandrer dem ikke. De går rundt omkring i shorts, kvinner i buksedrakter, med store

øreringer hengende og tunge halskjeder. Og de skriftstedene de bruker finnes det ingen åpenbaring ved. De snakker bare om den opplevelsen den første menighet hadde. Men de lærer ikke noen opp i hvordan man skal leve for Gud, når opplevelsen har passert deres liv.

La meg gå tilbake til den historiske delen vi talte om. Da denne vekkelsen begynte å tre frem på “Bonnie Bray Street”, samlet det seg mengder av mennesker. Det var ikke lenge før Frank Bartleman begynte å komme inn i bildet. Han hørte om det som foregikk der og ble med sammen med dem. Han var der da vekkelsen begynte å bre seg utover i Baptistkirken, ledet av Bro. Frank Smale. De hadde bedt om den samme type vekkelse over der. Slik var det også i Metodistkirken i Pasadena, de var også i bønn for denne vekkelsen. Som tiden gikk videre var det venner fra disse to menighetene som var drivkraften, sammen med andre fra Nasareere menighet som ble involvert i det som skjedde på “Bonnie Bray Street.” Til slutt skjønte de at de trengte et lokale. Det var da de kom til det stedet som ble kalt “Azusa Street”.

Denne bygningen hadde en gang vært en Metodistkirke for flere år siden. Senere var den omgjort til lagerlokale og stall. Men nå tjente bygningen som lager for et tømmerkompani. Da de endelig ble i stand til å leie bygningen, var den meget forfallen. Men de fikk da pusset den opp slik at de var i stand til å bruke den. De tok tømmer og bordplanker, og fikk snekret sammen benker til å sitte på. Det fortelles om en hendelse rundt påsketider i 1906. Åndens salvelse var så tung blant dem at de ropte og priste Gud i tre dager og tre netter, og Ånden falt blant dem. Og slik var det gjennom hele 1906, 1907, 1908. Og 1909. Referatene forteller at vekkelsen i hovedsak pågikk i ca. 3 ½ år. Når du leser bøkene fra denne tiden om de mange forskjellige manifestasjoner som foregikk der, så husk at dette ikke skjedde hos bare en gruppe alene. Det begynte med de lokale vennene, hos “Smales” Baptister og i Pasadena Metodistkirke. Men etter som tiden gikk, spredde det seg utover landegrensene. Frank Bartleman begynte å skrive artikler, og sendte dem til aviser i øststatene, og andre steder. Det var ikke lenge før ordet om vekkelsen var kjent ut over hele verden. Det sies gjennom disse artiklene at pilegrimer kom fra jordens ende, fra India, Afrika, Europa, Canada, mm. Noen mennesker ofret

hele sitt livs sparepenger, bare for å komme dit å få tak på denne opplevelsen.

Ut fra denne veknelsen i Azusa Street kom menn som i neste omgang begynte å reise rundt om i hele verden for å vitne om det de hadde opplevd. De dro til Sør Afrika, til Europa, de krysset havet opp til de Skandinaviske land og forkynte sitt budskap der. Det fører oss til et punkt hvor jeg vil si dette. Nå forstår jeg hva denne Baptistpastoren mente, da jeg møtte ham i Lillehammer i Norge. (Jeg husker ikke hans navn nå, men Broder Strømmen vet hvem jeg snakker om.) Han fortalte meg en historie fra de tidlige trettiårene i Norge. Han sa hvilket år det var. Han var da leder for en liten menighet i en by i Norge. Det nærmet seg vinteren det året, og han bodde i andre etasje over lokalet. Det nærmet seg møtetiden den kvelden. Og broderen gikk ned til lokalet for å fyre opp i vedovnen. Det var en av hans vanlige gjøremål på den tid, så det kunne være varmt på lokalet til møtet skulle begynne. Han fyrte da opp i ovnen, og ventet litt der til ovnene hadde kommet skikkelig i gang før han gikk opp til leiligheten igjen. Mens han da ventet på at oven skulle bli varm, tenkte han at han ville gå frem til første benkerad. Der knelte han ned for å be. Da kom en tanke til ham; "Herre, de sier at det er så mange løfter i din bok." Han tok da opp Bibelen og la det oppe på hodet, og så sa han. "Herre, vil du bare velsigne meg med ett av disse løftene." Akkurat da var det noe som traff ham, og han ramlet om på gulvet. Der lå han flat på ryggen. Han visste ikke hvor lenge han hadde ligget der, men når han begynte å komme til bevissthet igjen, hørte han seg selv tale med andre tunger. Han lå der og talte med andre tunger en stund, men så tenkte han på familien at de begynte å lure på hvor han ble av. Han hadde jo ligget der en stund. Han steg da opp trappen, og mens han åpnet døren for å gå inn til kone og barn, sto hans to år gamle datter der i døren. I det samme øyeblikket han åpnet døren, ble den lille jenta stående å stirre på ham, og sa: "Mamma, kom å se på pappa." Han hørte hustruen svare tilbake; det er helt i orden kjære, pappa har bare vært sammen med Jesus. Da kastet den lille skatten seg i farens armer og utbrøt. "Pappa, ta meg med til Jesus også." så med den lille jenta i armene, gikk han ned trappen igjen til møtesalen. Da de var kommet ned trappen kunne han høre sin egen to år gamle datter tale i tunger. Dette startet en åndelige bevegelse i menigheten som varte over lengre

tid.

Han vitnet også om en annen hendelse. De lå på knær i bønn til Gud ved benkeraden, og plutselig var det en som sa; “hele taket står i flammer.” Dette var en annen manifestasjon av Guds kraft. Han sa at når denne ilden kom ned fra taket, så det ut som alle som var til stede falt i gulvet og talte i andre tunger. I de gjenfortellinger som jeg hørte om de Skandinaviske land, så var det mange rare fenomener som ble opplevd. Men når du ser på dagens organiserte forkynnere som har etablert seg i systemene som ut tørkede hikkory-nøtter, så vil de aldri kunne få noe av Gud. De sier om seg selv, “Jeg har alltid vært en Metodist, derfor vil jeg dø som en Metodist.” Jeg vil si det slik, at helvetet vil samle opp en hel del av dem. De vet ikke mere om hva Gud gjør i disse dager, enn det de vet om Månen. Eller skal jeg snu litt på det, de vet kanskje mere om Månen enn det de vet om den Gud de påstår å tjene. Gud fører imidlertid sin menighet tilbake til sin originale identitet, og det er lite eller intet disse systemene kan gjøre for å stoppe det. Jeg føler virkelig for disse ungdommene som vokser opp i disse Metodisthjemmene og Baptisthjemmene i dag. De er omringet av foreldre og menighetsledere som ikke vil åpne seg opp for Gud. De ser på disse ungdommene som om de ville være bedre tjent med å gå på stoff i gjengmiljøet, enn å tilhøre en venneflokk som lot seg lede av den Hellige Ånd. Jeg må bare si, at dommen står rede i dag mot en slik innstilling, og det skal komme til å bli en fryktelig erkjennelse å måtte innrømme nettopp det.

Når vi her går videre, så vil jeg du skal vite at de mest sentrale og omtalte figurer i den vekkelsestiden var Frank Bartleman, Bro. Seymour, Bro. Frank Smale, og noen få andre. Jeg skal ikke bringe inn noen flere navn på det nåværende tidspunkt. I følge de rapporter som er tilgjengelige så var den åndskraft som rådet der i Azusa Street så mektig, at mennesker kunne ligge utslått som en vedstabel som var blitt veltet over ende. Mange kom ut av denne opplevelsen talende i andre tunger. Andre ganger virket ånden på annet vis. De kunne begynne å danse, synge, juble og rope i timevis uten ende. De hadde gjerne tre møter om dagen, morgen ettermiddag og kveld. Slik gikk det for seg i ca. 3 1/2 år. Rapporter sier at i løpet av denne tiden var der hundrevis av mennesker som mottok denne opplevelsen. Disse dro

igjen ut til andre steder i verden og forkynte opplevelsens virkelighet, og vitnesbyrdene er egentlig for mange til å kunne gjengi her.

Guds Ånd kom over dem på overnaturlig vis og gav dem opplevelsen om åndens gaver, og så lot han dem reise rundt å fortelle om det. Fra de rapporter vi har mottatt om denne veknelsen, så er det klart at både Metodister, Baptister, Nasareere, Church of God, og andre hellighetsgrupper, så vel som Katolikker mottok denne opplevelsen. Men på samme tid må man også erkjenne at denne veknelsen ikke brakte med seg noen fundamental lære, som kunne føre denne opplevelsen inn i skriftens solide grunnvoll. Derfor gikk det heller ikke så veldig lenge før de samme menneskene begynte å trekke i kjødelige tråder, som sto i ledetråd med deres gamle denominelle lære. Dette viste bare at det var ikke denne veknelsen som skulle sette menigheten inn i sin absolutte skriftsmessige orden. Dette var heller en vekkelse som skulle vekke denne kirkeverden opp til en forståelse av de overnaturlige åndelige gavene. Noen skulle bli satt på rett kurs, og få en opplevelse med Gud. Etter en stund, sies det i historien, at ca. fem forskjellige misjoner sprang ut av denne veknelsen. Dette skjedde i løpet av veknelsens første måneder. Senere var det andre grupperinger som brøt ut av disse igjen, og startet andre misjoner. Det sies klart at de alle fikk den samme opplevelsen, men de ble adskilt fra hverandre på grunn av læremessige forskjeller. For det meste var det på grunn av helliggjørelsen. Opp til århundreskiftet hadde helliggjørelsen vært det sentrale emnet, men det var to hovedlinjer i denne læren. For noen var helliggjørelsen en spontan og gjennomgripende opplevelse. Andre trodde at det måtte skje gjennom voksende, og utviklende arbeide i den hellige Ånd. Analytikere på begge sider av gjerdet var enige om at dette måtte være det andre store nådeverket i frelsen. De var enda ikke rede for den tredje delen av frelsesverket i nåden. Når disse forskjellene ble rene hovedsaker, var det at Charles Parham, som var mere lik en teolog, skrev ned noen teser som viste at dette nye, virkelig var det tredje nådeverket i frelsen. Når så folket begynte å forstå dette med det tredje verket i frelsen, da var det at visse grupper virkelig begynte å skille seg ut og starte sine egne misjoner. Når dette hendte, så var det at noen av Baptistene som hadde mottatt opplevelsen bare fortsatt å gå i sine gamle Baptistkirker.

Vi må si at den bevegelsen som Gud satte igang, egentlig var ment å være et lys for den organiserte kirkeverden på den tid. Men etter som årene kom og gikk, så ble det klart både for Frank Bartleman, og Charles Parham hva som var i ferd med å skje. Det fortelles om en spesiell mann, hvor han på en spesiell måte begynte å prise navnet Jesus. Det gjorde at han undret seg. Han var så lykkelig for alle de underfulle tingene som hadde skjedd. Han begynte å studere Bibelen, og fant ut at på alle de steder hvor folket i Apostlenes gjerninger ble døpt, så skjedde det alltid i den Herre Jesu Kristi navn. Han begynte å forkynde skriften på denne måten. Dette igjen forårsaket en stor rystelse blant alle de som hadde mottatt denne opplevelsen.

Over de måneder som fulgte, i det vi går inn i årene 1908 - 1916, ble det en stor splittelse blant dem. Ut av denne splittelsen kom "the Assemblies of God". De ble en av de store forsvarere av pinseopplevelsen. Men de tydet det sik at Tungetalen var selve beviset på åndens fylde, på den andre side var de ikke særlig begeistret for dem som lot seg døpe i den Herre Jesu Kristi navn, og forkynte læren om en Gud. De mente at denne læren var fra helvetet. Det var grunnen til at The Assemblies of God organiserte seg og ble en meget stor bevegelse. De fastsatte i sine statutter at de trodde på det andre nådeverket, som da var helliggjørelsen. Men det er et tredje nådeverk også, og det var dåpen i den hellige Ånd, og man måtte tale i tunger som et bevis på at man hadde ånden. De ville ikke ha noe å gjøre med vanddåpen i den Herre Jesu Kristi Navn.

Når det kom til beviset på at man hadde åndens dåp ved at man talte i tunger, så fikk jeg høre forkynner F.F. Bosworth i de få korte år han levde, etter at vi ble kjent med Bro. William Branham; men jeg tror ikke at F.F. Bosworth ville ha noe med den læren å gjøre. Han tilhørte the Assemblies of God. Den mannen utfordret sine egne på dette området. Det hente en gang i Canada. Han trodde at andre ting i ånden var like meget bevis på det tredje nådeverket som det tungetalen var. Historien forteller at han tapte den kampen innen denne bevegelsen, og de tok fra ham muligheten til å forkynde, å være pastor, eller evangelist i denne sirkelen. På den måten ble han mere eller mindre en selvstendig forkynner, uten noen organisasjon i ryggen. Hans tjeneste overlappet på mange måter den perioden, inntil Bro. Branham kom på

scenen. Alt dette viser bare at denne vekkelsen egentlig ikke hadde noen definitiv åpenbaring. Vekkelsen var en berørelse i folket for å gi dem en opplevelse, en smak på det overnaturlige. Det var en forsmak på det som den første menighet hadde på Pinsefestens dag.

Når da tiden kom at de skulle prøves med åpenbarelsen om den riktige vandåpen, som egentlig i skriften er så enkelt og greit beskrevet som nesen på ditt ansikt er synlig, så kunne de ikke forstå at det var riktig. Det er den sørgelige delen. Her, mellom de sider av det tidsskrittet jeg holder, fortelles det hva som foregår i Singapor, London, Sør Afrika, Canada, og andre plasser her i USA. Men som så mange andre i dette århundrets begynnelse, mottok folket denne salvelsen uten å få noen åpenbaring om Guds plan og hensikt. De taler om dette å gå til himmelen, som om det er det eneste som ligger foran Guds menighet. Det å gå til himmelen er jo bare en Del av bildet. Den sanne brude menighet kommer jo tilbake hit til jord, for å regjere sammen med Jesus Kristus i tusen år. Den sanne menighet vet at den ikke bare skal til himmelen for å sveve rundt på skyer i all evighet. Guds ord har gjort det helt klart for oss hvem det er som vil forlate denne jord når opprykkelsen er et faktum. De andre systemer, som snakker så meget om himmelen, kommer ikke inn dit, de er på vei rett inn i den store trengsel. Og om himmelen er deres mål, så vil De få full anledning til å bevise det med det mål av tro de måtte ha på den Herre Jesus Kristus, i trengselens tid.

Du skulle hørt de kommentarer noen av disse predikantene kommer med, for å favorisere den åndens bevegelse som foregår i blant dem. Det er helt på det rene at de ikke har noen åpenbarelse over det som skjer. En av disse predikantene har allerede sagt, at på grunn av åndens salvelse, så har han nådd det punkt i livet at han kan legge Bibelen til side i sin forkynnelse. Jeg vil bare si det slik: Det var ikke det Jesu Kristi Apostler gjorde. Hadde Apostlene gjort det samme for ca. To tusen år siden, så ville vi ikke hatt noen Bibel i dag som vi kan lese. Alt ville ha forsvunnet innen to hundre år, dersom datidens Apostler hadde behandlet åndens salvelse slik som de nåværende predikanter håndterer Guds verk på jord i dag. Da ånden ble gitt til den første menighet, løftet det dem opp og gav dem en åpenbaring, og de mottok en forståelse av Guds plan. Dette igjen forårsaket at det

Nye Testamentet ble et skrevet dokument. Hele læren ble nedskrevet der i den første menighetstid. Men her finner vi som skulle være menigheten, så langt som denne verden kjenner til den, og så legger de all lære til side, for en sak som de velger å kalle forening i ånden. “Vi trenger ikke lære.” Sier de, “alt vi trenger er å elske hverandre og elske Jesus.” Alt vi trenger er denne vidunderlige bevegelsen i ånden.

EN SANN ÅNDENS VEKKELSE.

Ved å ha gitt deg denne bakgrunnen, vil jeg på denne måte forsøke å vise deg at vekkelsen i Azusa Street var en virkelig åndelig utgytelse fra Gud. Det var Guds, måte å gi vår tids kirkeverden den samme muligheten til det overnaturlige som de andre hadde det før dem. Han brukte Martin Luther på den tid. (ca. år 1520). Han profeterte, talte **i tunger, og** forutsa mange ting som skulle skje på hans tid. Det er grunnen til at de har kalt ham en profet for sin tid. Men vi må forstå at han førte enda med seg treenighetslæren, og dens dåpsform. Men Gud brukte ham til å restaurere læren om rettferdiggjørelse ved tro. Han gikk lengre en det gamle kirkesystemet. Det samme gjorde Kalvin og Knox. Så kom John Wesley. Til slutt, ved Dette århundres begynnelse, bedre kjent som Laodikea menighetstid, sendte Gud sin Hellige ånds velsignelse. Det gav den denominelle menighet muligheten til å motta noe som kunne forandre deres liv. Men ned gjennom årene har disse systemene satt opp sine hovedkvarterer; alt fra Baptister, Metodister, osv.: De formet sine egne trosartikler og ble motstandere av enhver ny åndelig bevegelse som ikke gikk i deres retning. De sa at dette var av djevelen. Jeg mener ikke at hvert eneste menneske i disse systemene er onde. Det er selve systemet som skal verne om dem som er av det onde. Det hindrer dem fra å se sannheten, for selve systemets lære er antikristelig. De fornekte enhver mulighet for Gud til å åpne deres øyne. Det var allikevel mange mennesker som fikk sine øyne åpnet. Det var dem som fikk opplevelsen, bevarte den i sitt hjerte, og fulgte **Gud** i ånden. Når vi kommer til årene rundt 1930, så **hadde vekkelsen** gått over hele jorden. Og når den Andre verdenskrig var kommet til en avslutning, skulle Gud komme til å gjøre noe innen den Laodikeiske tidsalder. Vi var nå kommet halvveis inn i dette århundre. Den siste halvparten skulle føre oss inn i en avslutnings prosess. Det er også en av grunnene til at ledere for denne tids organisasjoner ikke

kan se det nødvendig at Gud måtte sende en budbærer for vår tid. Jeg vil også si det slik, at dersom de ikke kan se nødvendigheten av en budbærer for denne tid, og de ikke **kan** se at åpenbarings-bokens seks første segl allerede er åpenbart for oss, ja da vil det være like umulig for dem å forstå Guddommens hemmelighet. Samme hvor meget de danser, roper, taler i tunger, og faller i gulvet under åndens kraft i timevis, dersom de ikke forstår hva Jesus talte om i Joh. 16, hvor han sa: "Talsmannen skal lære dere alle ting;" så vil de komme til å være igjen her på jord når menigheten går opp i herligheten. Når en vekkelsens ånd kommer over dem som får dem til å tenke at, dette er det samme som de fordums hellige fikk på Pinsefestens dag, (og jeg kan forsikre Deg om at for noen er det slik) hvis dette da ikke lar dem til å produsere De samme resultater, og det vil ikke de dårlige jomfruer være i stand til, så vil de heller ikke kunne motta den samme åpenbaring med samme mål som Jesu Kristi brud vil ha det.

Azusa Street — Fortsettelse

Det var det vi trodde. Slik så det ut for oss på den tid. Vel, de har alle begynt på skolen og fullført den, og vi har nå flere barnebarn, og noen av Dem er i ferd med å fullføre skolegangen. Alt dette lar meg vite at selv om vi eldre tilhører en generasjon som så begynnelsen av oppfyllelsen av denne lignelsen, så har Gud brakt vår generasjons barn frem for å være vitner til avslutningen av lignelsen. Ja da, hellige, den generasjon som så fikentreet (Israel) skyte frem friske skudd kommer også til å ha en liten representasjon i levende live når det hele avsluttes. Du må forstå at det er en tidsfaktor innblandet i denne lignelsen. Du kan rett og slett ikke plassere den bare på de som hørte bro. Branham legge frem Guds ord. Det finnes enkelte som gjør det, men de tar feil. Du må forstå at når denne lignelsen først begynner, så vil den være aktiv her på jord helt til dens effekt har nådd hele verden. Vel, jeg tror den allerede har gjort det nå. De dårlige jomfruer har allerede blitt vekket, og de drar til kjøpmennene for å få olje til sine lamper. Det er det vi ser her ute: de har sin olje-opplevelse. Disse skrevne sidene jeg har lest forteller om det. Jeg er selvfølgelig klar over at enkelte har tenkt; *Det virker som om Gud gjør mer blant organisasjonene enn hos det adskilte folk som elsker åpenbaringen av Hans ord.* Men nå ser vi at Han arbeider i vår midte på en så stor

måte, så oppfylles det som en spesiell broder alltid sa, at *det beste gjenstår*. Halleluja! Vi kan fremdeles si det. Han har kommet i vår midte for å bringe i operasjon hver eneste gave den sanne menighet ble frarøvet. Og Han skal aktivisere hver eneste bibelske lære, som vil styrke dette legeme av mennesker og forme dem til en slik enhet at Gud igjen kan fremvise seg selv gjennom det. Det er Hans ekte menighet i disse siste dager. Jeg er helt overbevist om at Hans lille menighet vil bli vist frem i et lite tidsrom, slik at alle kan se det. Hun kommer til å være akkurat slik Han vil ha henne.

Jeg kommer aldri til å glemme året 1956, for bro. Branham kom med en uttalelse. (Jeg tror det var i et møte i Chicago, Illinois) *Jeg forutser at dette er det året da USA er nødt til å ta et valg, eller bli tvunget til å ta et valg. Enten vil hun akseptere Jesus Kristus, eller forkaste ham.* Det er nå tydelig at hun har forkastet Ham, og det begynte omtrent på den tid. Både kirkeverdenen og i det Amerikanske samfunnet generelt ble det meget klart at mennesker ikke ville ha evangeliet forkynt på en slik måte at det kunne forandre menneskers liv og forme dem til noe Gud ville godta. Når du ser tilbake på det året (1956), så skjønner du at det var en profetisk uttalelse, for bare fire år senere kom den kvinnen som ble så aktivt brukt til å fjerne bønn fra skolene. Så kom narkogjengene og hippier i mengdevis. Ungdommen i Amerika ble infiltrert av det hele og ført vill. Det så ut som om det ikke fantes noe håp om at Gud igjen kunne redde noe som kunne representere Hans sanne bilde for verden. Uansett takker jeg Gud for det faktum at han har pekt Ut noen få mennesker, samt deres barn, og utvalgt dem til å motta noe her i Endenes tid.

Det gikk ikke lang tid etter at bro. Branham kom med den uttalelsen, før vi begynte å høre mer og mer om denne glassiola-bevegelsen (glassiola = tungetale) i forskjellige grupper av mennesker. Det virker som det var noe som dukket opp blant noen få mennesker. Det var til og med jøder, Presbyterianere, katolske prester og andre, et anonymt element av mennesker som begynte å få opplevelser, som å tale i tunger, danse i ånden, roping og slikt. De hadde et eller annet sted sett litt av det Gud hadde gjort i utfrielsens tid (The Delleveranse Move på slutten av 40-tallet og begynnelsen av 50-tallet), og de begynte å lengte etter det samme. De holdt møter i kjellere og hjemme hos

familier, og ånden falt på dem. De begynte å tale i tunger. De begynte å gi sitt vitnesbyrd.

En søndag formiddag ble bro. Branham spurt om hva som skjedde. Han sa, *Dette viser definitivt at de dårlige jomfruene skaffer seg Olje.* Det skjedde i en liten målestokk tilbake da. Det var ikke kommet ut i massemedia, og det var enda ikke blitt skrevet om. Det ble hovedsakelig bare snakket om fra sted til sted. I 1965, det året Herren tok bro. Branham bort fra scenen, så begynte imidlertid denne glassiola-bevegelsen mer og mer å bli kjent under begrepet *den karismatiske bevegelse*. Det så rett og slett ut **til** at bevegelsen mistet ordet glassiola etter dette. I tillegg begynte den å komme ut fra kjellere og dagligstuene, og inn i de store kirkene. Så var det ikke lenge før den beveget seg inn i de store auditoriene. Senere skal jeg lese litt for deg fra disse artiklene om hvordan det hele utviklet seg i de år som har vært. Når jeg leste det, så husket jeg hva bro. Branham sa. Her er det han sa da han forkynte menighetstidene. på side 285; (Det er mulig jeg har henvist til det allerede, men ha meg lese det.)

På denne måte er hvetekornet, som har blitt en plante moden for innhøsting, nedtegnelsen av menigheten. Og på samme måte som at ikke hele hvetepplanten er hvetekorn, og at ikke hele planten brukes i innhøstingen, så også med menigheten; hele menigheten (Han refererer til den generelle kirkeverden.) er ikke bruden, og heller ikke har alle fått evig liv, men en DEL av den blir samlet i låven. Og en DEL av den blir samlet for å få Del i evig liv i en annen oppstandelse. Og en DEL av den, som utgjør ugresset, blir brent i ildsjøen. Og dette er det som Johannes Døperen og Jesus sa. For Johannes så at hveten ville bli samlet i lå ven, og klinten bli brent. Jesus sa, bunt ugresset sammen, og samle så hveten. Den økumeniske bevegelse vil bunte ugressmenighetene sammen først, for ugresset må buntet sammen FØRST.

Vi kan forstå hvorfor den økumeniske Ånd har vært ute i forgrunnen av alt dette. Den hadde en jobb å utføre, nemlig å bunte ugresset sammen. Nå ser vi den siste fase av denne bevegelse, og på samme tid kommer det nå en bevegelse blant de ekte brudesjelene. Hva forteller alt dette deg? Gud er i ferd med å avslutte denne tidsalder. Vi kan

faktisk si at i dag er alle denominasjonene bundet sammen, enten i Verdens Kirkeråd eller i denne økumeniske bevegelse.

Den biten jeg ønsker å lese for deg, forteller om hvordan hundrevis av mennesker i den Episkopalske kirke står der i den store katedralen i London, England, og roper, taler i tunger og fremviser det som vi ser, i alle fall i det ytre, blant Guds åpenbarte folk. Den forteller om en annen katolsk menighet i Toronto, hvor hundrevis av mennesker i et fullpakket møte står med hendene i været, taler i tunger, synger i ånden, og fryder seg i det de føler er den Hellige Ånds dåp. Likevel vet vi alle at de fullstendig mangler den ekte åpenbaring av Guds ord. De vil døpe deg slik du måtte ønske det. De kan skvette litt vann, de kan tømme, hva som helst. Hva skriften sier om dåp betyr ingenting. Alt de ønsker er de umiddelbare velsignelsene. Jeg er nødt til å si at vi nærmer oss enden. Jeg må takke Gud for at Han i Bibelen har gitt oss et omriss som gjør oss i stand til å se oss selv i det ferdige bildet av de sanne troende. Hvis vi ikke bruker Bibelen, så vil vi aldri være en del av dette bildet her i enden av tidsalderen. Ut fra det vi vet, så kan vi si dette; hvis det var fylde av den Hellige Ånd de mottar der ute, så ville Gud komme over dem med en slik rystende demonstrasjon av sin kratt at det ville få dem under omvendelse, og så ville Han begynne å vise dem åpenbaringen av sin bok. På den andre side kan vi si at når det ikke finnes åpenbaring, så kan du vite for visst at det er en FORFØRELSE. De tror de mottar det de trenger, men det er bare nok til å gi liv til de dårlige jomfruer. Og så bunter de resten sammen for fullstendig ødeleggelse. Bibelen er veldig klar når det gjelder en ekte troendes gjerninger. Den sier også veldig klart at Gud ikke vil godta noe som en erstatning for sin sanne vei.

Manifestasjoner og masseforførelse - hva nå ?

På dette tidspunkt ønsker jeg å gå tilbake til Azusa Streets begynnelse, og bare røre ved disse forskjellige manifestasjonene. I disse artiklene, som kommer fra de karismatiske rekke, finnes det to forskjellige kilder av nedtegnelser. Jeg er overrasket over måten enkelte av disse typene ser på den åndens bevegelse de har i sin midte, og hvordan de helt uskriftsmessig prøver å diagnostere det som foregår, som om de ser på det med skeptiske øyne. Mens jeg leste artiklene, tenkte jeg;

DERE HAR ALLEREDE FALSK LÆRE I DERES MIDTE: TREENIGHETSLÆRE ER SÅ FALSKT SOM DU KAN FÅ DET. De har svært lite igjen. Hvis de ikke kan bevise at en lære er falsk, hvordan i all verden kan de da håpe på å bevise at en opplevelse er falsk? Mange mennesker ser på det med skeptisisme når de bevitner at mennesker roper, danser, skjelver, ryster, har stammende lepper og så videre. Men jeg kan forsikre deg om dette, at alle disse manifestasjonene som er nevnt i disse artiklene er nedtegnet i Bibelen. Da David kom nedover veien, den gang de brakte paktens ark tilbake til der den hørte hjemme, som du leser om i Krønikebøkene eller Kongebøkene, så ser du hvordan David, da han så det, danset av all makt. Ikke se for deg at han kom nedover veien med armene i kryss, og så veldig hellig ut. Han fremstilte seg selv på en slik måte, han hoppet på en slik måte at han var helt fanget av den ekstase han følte, og til og med hans egen kone foraktet ham da hun så det hele gjennom vinduet. I lys av det som fant sted tviler jeg ikke på at det var mange andre israelitter som danset og hoppet sammen med ham. Det viser bare at han var en leder, og folket respekterte det. De følte Gud var med denne mannen. Derfor må vi forstå at det finnes noe slikt som å hoppe i ånden, for det er en lovprisnings-handling. Dette er en måte Gud gir det individuelle mennesket følelser til å svare Ham. Jeg vet også at det finnes hopping som er motivert av en helt annen ånd, men du kan ikke dømme alt ut i fra det faktum. Dra på en fotballkamp en gang, og se hva som skjer når fansen blir opphisset. De roper, skriker, hopper opp og ned, og mange ganger havner de i slåsskamp på grunn av noe de gjør i sin opphissede TILSTAND.

Vi er alle klar over hva som skjer på disse stedene, og likevel ser vi ikke noe galt i det. Har ikke et Guds barn enda større grunn til å bli opphisset og glad over de ting Gud åpenbarer eller manifesterer for ham eller henne? DERFOR SIER BIBELEN AT DET FINNES ENKELTE SOM TALER ONDT OM DET DE IKKE FORSTÅR. Det naturlige, menneskelige sinn forstår ikke de ting Guds Ånd inspirerer. Det er grunnen til at de reagerer slik når de ser disse manifestasjonene blant de hellige. Jeg har lagt merke til at naturlig sinnede mennesker uten noen helst kunnskap om Gud, har en tendens til å forestille seg ham som en gammel mann som sitter et eller annet sted og observerer hva Hans menneskefamilie holder på med, og bare

venter på en mulighet til å straffe de som uttrykker sine følelser. For en forvrengt følelse! Leser de aldri Bibelen, de som hevder å være slike store autoriteter på disse områder? Med en gang noen innen religionens verden begynner å uttrykke sine følelser på en slik måte som vi har lest her, så dukker det opp kritikere, som ønsker å trampe på det med begge føtter og erklære det for å være ubibelsk.

I 1. Mosebok (jeg tror det er kapittel 15) har Israels barn fått tillatelse til å krysse det Røde Hav, gjennom disse enorme vannmasser, og Gud delte vannet på en mirakuløs måte og lot Dem gå over på tørt land. Ja, de krysset over på tørt land, der hvor vannet vanligvis var. Da de var over på den andre siden hadde de muligheten til å se tilbake og se hva Gud gjorde med fienden som prøvde å følge etter dem. Gud ventet til fienden var nede i denne kanalen, og så slapp Han vannet løst, og det svelget dem opp. Israels barn begynte å synge i ånden da de så hvordan egyptere fløy hit og dit idet bølgene fanget dem og kastet dem opp i luften. Du kan slå opp og lese det. Det står også om hesten og rytteren i Salmenes bok, hvordan Gud overmannet dem og så videre. De danset bokstavelig talt opp og ned på bredden av det Røde hav idet de ropte og sang og priset Gud. Jeg tror ikke de holdt på med rocken roll. Det bildet jeg ser viser en stor mengde mennesker som danser, roper og priser den Gud som reddet dem fra deres fiender. Og jeg tror at den store Skaper godtok deres pris og takksigelse. De danset med innlevelsens' ånd, for de hadde sett hva Gud hadde gjort mot fienden.

En teolog vil lete gjennom Bibelens sider for å finne ut om noen av disse ting er skriftsmessig korrekte, men det merkelige er at han alltid vil mislykkes i å se de andre ting som kunne åpenbare for ham akkurat hvor langt borte fra Gud han egentlig er. Det er et trist faktum at disse teologene blir så harde i enkelte ting, men forblir så uvitende om andre ting at de ikke kan gjenkjenne noen av de opplevelsene som har blitt manifestert opp gjennom tidene. Når vi tenker på å ryste eller å skjelve, så trenger vi bare å lese Hebreerbrevet, hvor det refereres til da Moses gikk opp på fjellet og der mottok han Loven. De skriver at Moses vitnesbyrd var at han ble meget redd og han skalv. Slå opp i ordboken og finn ut hva ordet å skjelve betyr. Det bokstavelig talt en ukontrollert emosjonell skjelving i kroppen. Der var han, og han skalv

i Guds nærvær. Mennesker sier likevel at det er fra djevelen og er ren fanatisme, samme hva vi viser dem i Bibelen.

Da den nye verden ble oppdaget, kom det ut av England en vekkelse gjennom noen mennesker som ble kjent som kvekere (eng. Quakers = skjelve). Prøv ikke å skyve ordet vekk og inn i et skap et eller annet sted. Det betyr akkurat det som det sier, og de vil ikke finne noe bevis for at opplevelsen ikke var av Gud. Dette var et element av mennesker som dukket opp litt senere på Wesleys tid. De skalv bokstavelig talt under Guds kraft. Mange av dem kollapset. Det var opplevelsen deres. Vi kan i sannhet si at det de følte var en opplevelse i den Hellige Ånd, for den fulgte kveker-bevegelsen så lenge denne Ånd fikk lov til å være blant dem og det fantes mennesker som var følsomme nok til å la ånden lede. Ut fra denne gruppe kom det en bevegelse som kalles "rysterne" (eng. Shakers). Nede i Shakertown, Kentucky kan du få tak i en liten historiebok som forteller deg om opphavet til den. Der får du bakgrunnen, hvordan bevegelsen ble opprettet. Ordet å **riste** (eng. shake) gjelder det samme som å skjelve (eng. quake). Det var hovedsakelig en gren som kom ut fra kveker-bevegelsen, som oppstod i England.

Her i Statene ble den imidlertid kalt for "ryster-bevegelsen". Vitnesbyrd på vitnesbyrd fra møtene deres forteller at møtet begynte, så sang de, og etter en stund var det så og så mange mennesker som var blitt kastet på gulvet. De lå der aldri så lenge og bare ristet. Noen talte i tunger. De skrev disse ting ned som om dette virkelig var å ha møte, men likevel ble det svært sjelden forkynt noe som helst. Jeg sier alt dette for å prøve å få oss til å forstå, at på den tid arbeidet ikke Gud på noen spesiell gruppe mennesker for å søke å føre sin Menighet tilbake til den TILSTAND Bibelen portretterer. Han ga mennesker en mulighet til å oppleve de samme manifestasjoner som den første menighet opplevde. Det er trist at så mange av dem tok disse opplevelsene, men ikke lot seg lede av den Ånd de fikk. I stedet leste de enkelte skriftsteder og tillot sin egen kjødelige tenkemåte å lede dem rett ut av Skriften. Jeg prøver ikke å fortelle noen om hvor mye av det som var fra Gud, og hvor mye av det som var fra djevelen. Når Gud begynner å gjøre noe, så vil djevelen alltid komme med en etterligning av det, og den går side om side med originalen. Selv om

alle disse manifestasjoner kan foregå i djevelens leir, så er jeg overbevist om at Gud, her i Endenes tid, for sin sanne brud gjentar alt det Han noen sinne har manifestert seg selv i gjennom tidsaldrene. Han kommer ikke til å la noen av dem være uten en Hellig Ånds opplevelse og et forhold til Ham.

Når vi sporer det hele tilbake gjennom Reformasjonen (Jeg snakker om disse åndelige vekkelsene), så finner vi at det ser ut til å være omkring en tre-års periode hvor disse vekkelsene begynner å nå sitt mål og sin hensikt, alt etter hva Gud hadde i sinne å gjøre. Vi leser i Apostlenes gjerninger hvordan Gud, gjennom apostelen Paulus, ga Lilleasia evangeliet. Alle de syv menighetene i Lilleasia fikk sin flamme tent av denne tre-års vekkelsen i Efesos. Når vi leser den fulle nedtegnelsen, så finner vi at da Paulus hadde vært i Efesos i tre år, så kunne han skrive at hele Lilleasia hadde hørt evangeliet. Derfor kan vi si at gjennom en tre-års periode kom Gud ned og oppnådde sin hovedhensikt der i Lilleasia. De syv menighetene som setter en type på de syv menighetstider, ble alle satt i gang i den tre-års vekkelsen. når vi ser på **oss selv** her i Endenes tid, så er vi bare en liten distanse fra år 2000. til og med mange av forkynnere på “Treenighets-nettet” (am. Trinity Broadcast Network = en amerikansk evangelisk tv-kanal) begynner å analysere de ting som har skjedd opp gjennom historien og de prosjekterer sine egne meninger. De har også begynt å se på året 2000, og De sier at det sannsynligvis kommer til å bringe oss en eller annen form for drastisk forandring, eller noe som kommer til å avdekke og vise oss noe angående Kristi komme. Allikevel virker det som om disse selvsamme mennesker er så fullstendig uten åpenbaring, det som han har åpenbart for oss. De vil ikke ha noe mer enn det deres organisasjon har godkjent. Jeg har skrevet ned de fem hovedpunktene som alle disse menneskene i den karismatiske gruppe holder seg til, fra katolikkene like til pinsevevne. Andre ting legger de til side, for de vil ikke skape noe anstøt ved å bringe frem noen av de andre lærene som enkelte tror. Nei.

1. Alle tror de bestemt at Jesus er Guds Sønn, og at Han er den andre person i en treenighet. Når de synger sine kor, så synger de sine kor om den Hellige Ånd; at Han er den tredje personen i treenigheten. De kommer med uttalelser om at de ønsker å ære personen den

Hellige Ånd. Det i seg selv burde få deg og meg til å forstå at vi skulle være takknemlige til Gud for at vi ved Hans nåde ikke ble satt tilbake i en slik leir. Det er ikke fordi vi fortjener det, ei heller fordi vi er så smarte: Det er bare Guds nåde som har latt oss vite at det er komplett umulig å ta Bibelen og komme frem til at det finnes noe slikt som en treenighet. Det finnes alt for mange skriftsteder som vil stirre deg inn i øynene og vise deg at du er fullstendig uvitende om det sanne bildet de fordums apostler og profeter viste frem.

2. *Alle sammen, like fra katolikkene og nedover, vil ettertrykkelig proklamere at Jesus ble født ved en Jomfrufødsel.*

3. *De vil alle ganske raskt la deg vite at den Hellige Ånd er den tredje personen i treenigheten. Vel, jeg kunne like raskt la dem vite at det ikke finnes noe slikt som en treenighet når du taler om guddommen. Det var noen som nevnte at de hadde hørt denne spesielle mannen, Benny Hinn, en type du ser mange ganger på "Treenighets-nettet", komme med en uttalelse om noe som Katherine Kullman sa til ham en gang. Det var noe slikt som, *Hvordan ville du følt deg om du ble forsømt, og aldri en gang gjenkjent?* Hun bragte opp temaet til ham om at vi ikke ærer den Hellige Ånd nok, den tredje person i treenigheten. Benny Hinn sa at på et eller annet vis, ga dette ham en inspirasjon til å legge vekt på at vi definitivt er nødt til å gjenkjenne den tredje personen i Guddommen, den Hellige Ånd. Takk skal du ha, Hellige Ånd. Hør på meg, venner! Det finnes ikke et gram av Bibelsk sannhet i noe slikt som det. Sa ikke Jesus i Johannes 16, at når denne sannhetens Ånd er kommet, han som Faderen skal sende i mitt navn, så skal Han ikke tale om seg selv? Hvordan kan vi så ta Bibelen og si, Å, *Hellige Ånd, tredje person i treenigheten, vi ønsker å hånd hilse på deg?* Det som de refererer til som den tredje person i treenigheten er ingen annen enn den Ånd som er Gud selv, som kommer til oss i sitt tredje virkeområde, for å leve i oss. Han kommer for å opphøye Jesus. Derfor kan vi si, *Takk, Jesus*, og være på rett spor. Når du på den andre side sier, *Takk, Hellige Ånd*, og du sier det som om du taler til en person, så har du forlatt det rette spor og er på vei mot ødeleggelse. Derfor kan vi si at dette punkt i deres hoved tros retninger, eller fundament, ikke har noe sannhet i seg i det hele tatt.*

4. *De tror alle på opprykkelsen;* og det gjør vi også. Vi har bare ikke samme forståelse av hvem som kommer til å bli med i opprykkelsen.

5. *De tror på Kristi andre komme;* og jeg må si, det gjør vi også.

Når det gjelder alle de andre sannheter i skriftene, slik som forutvelgelsen, evig sikkerhet for den troende, riktig dåp i vann og slikt, så sier de, *Vi lar dem være for de skaper splittelse.* Det beviser at det er helt umulig for dem å gå til åpenbaringsboken og finne frem til åpenbaringen av de syv segl. Noen få har prøvd, men å, for et rot de har laget. Billy Graham har i sin bok latt de fire hesteryttere galoppere ved tidsalderens ende, i den store trengsel, og vi vet alle at de tre første fullførte sitt ritt for lenge siden. Den bleke hesten (grå hesten), som verken er hvit eller sort, er fremdeles der ute og forfører massene. Rytteren på alle fire hester er antikrist ånd, og han arbeider fremdeles.

I 1963 brukte Gud sin budbærer til denne tid for å bringe oss åpenbaringen av de seks første segl, men den denominelle verden er fullstendig likegyldig til det. De fleste av dem ser på oss som en sekt, bare på grunn av visse fanatiske trender som har fulgt bro. Branhams lære. Vel, når jeg ser på det de ser på, så kan jeg forstå hvorfor de føler slik. Det gjør oss imidlertid ikke til det de holder oss for å være. Jeg innser at nye mennesker, som kommer blant oss og hører oss forkynne og vitne om ting, kan bli fryktsom og undre på hvilket folk dette er. Vel, jeg ønsker å få frem så godt som jeg kan, at vi er en gruppe som ikke barer nyter Guds Ånds salvelse, men vi vil også gjøre vårt ytterste for å være sikre på at alt vi tillater og tar del i, kan stadfestes av Bibelen. Endetidens menighet er ikke bare et folk som har blitt kalt ut av menneskelagde religiøse systemer. Den er også en menighet som med all makt holder fast på hver eneste sannhet som ble lært av Kristi apostler. Bibelen er vår tekstbok, og vi stoler på at den Hellige Ånd vil lære oss hvordan vi skal studere den. Ved den Hellige Ånds ledelse og veiledning blir Skriften fylt inn i den sanne menighet på en slik måte, at det legger et fundament for alt det som Gud forventer at sin menighet vil være. Skrev ikke apostelen Paulus til Timoteus angående menigheten, og kalte den sannhetens støtte og grunnvoll? Se på 1. Timoteus 3:15. ”**Men i fall jeg dryger, vil jeg at**

du skal vite hvordan en bør ferdes i Guds hus, som er den levende Guds menighet, sannhetens støtte og grunnvoll.”

Den sanne menighet er selve sannhetens støtte og grunnvoll. Dette burde i våre øyne være nok til å forstå at vi på ingen måte kan gå nedover livets vei og bare nyte de gode ting Gud gir, uten å vie noen oppmerksomhet til Hans ord. Som vi sa tidligere; Hvis den første menighet bare hadde tatt “den øvre sal opplevelsen” og så reist nedover livets vei og bare koset seg med disse manifestasjonene, uten å forvente at Gud skulle åpenbare noe for dem eller gjøre noe gjennom dem, så ville ikke det Nye Testamente blitt skrevet.

Jesus sa til sine disipler; **(Joh.15:26-27) ”Når talsmannen kommer, han som jeg skal sende dere fra Faderen, sannhetens Ånd som utgår fra Faderen, da skal han vitne om meg. (27) Men også dere skal vitne, for dere har vært med meg fra begynnelsen.”**

Disiplene verdsatte disse ord. De var ivrige etter å motta alt det Faderen ville gi dem. Vi har lagt mye vekt på to eller tre uttalelser Jesus kom med angående den talsmann som Han skulle sende dem. For meg er dette imidlertid nøkkelen til alt det en troende noensinne kommer til å bli, eller gjøre, som vil ha noen verdi i Guds rike. I Johannes 16, vers 12-15, så kan du lese enda en av disse uttalelsene. Vi nevnte det for en liten stund siden.

Ennå har jeg mye å si dere, men dere kan ikke bære det nå . (13) Men når han kommer, sannhetens Ånd, skal han veilede dere til hele sannheten. For han skal ikke tale av seg selv, men det han hører, skal han tale, og de kommende ting skal han forkynne dere. (14) Han skal herliggjøre meg, for han skal ta av mitt og forkynne det for dere. (15) Alt det som Faderen har, er mitt, Derfor så jeg at han tar av mitt og forkynner for dere.

Jeg takker Gud for at Han ikke bare hadde et folk fylt av den Hellige Ånd der i den første tids menighet, men fra deres midte kom det frem en tjeneste som lot ånden lære og legge frem disse læremessige sannheter som vi finner nedskrevet i Bibelen. Det er riktignok sant at apostelen Paulus skrev størsteparten av det Nye Testamente, men du

kan være sikker på at hver eneste en av apostlene trodde og hørte de samme sannheter som Paulus skrev ned i disse epistlene. De hadde alle det samme sinn når det gjaldt åpenbaringen av Guds ord. Hver eneste lære det Nye Testamentets menighet trodde på, er nedskrevet her mellom permene av denne velsignede gamle Bok. Derfor er det slik en tragedie at en stor del av det som visstnok skal representere kristenheten for verden i dag, de bare overser mange av de grunnleggende sannhetene som vi finner nedskrevet her. Dette er spesielt sant om denne karismatiske bevegelse. De er i ferd med å bli så overbevist om at det som skjer blant så mange grupper, er en vekkelse fra Gud som må få overstyre all gammel teologisk forkynnelse. De føler at de ikke lenger har noe behov for forkynnelse. De ønsker bare å komme sammen, synge, prise Herren og falle sammen på gulvet. Når du betrakter det enkelte av dem har forkynt, så vet du at Gud ikke har noen respekt for det. Jeg kan imidlertid forsikre dere om det, hellige, at Gud vil aldri søke å la forkynnelsen av en sann åpenbaring utebli møte etter møte. Til dere unge vil jeg si; når Guds Ånd arbeider på deg for å slå deg i ånden, så gi etter for Ham og la deg selv falle. Ikke vær gjenstridig og krangle med Gud. Hvis dere alle bare sitter der sammenknyttet på en tømmerstokk og ikke vier deres oppmerksomhet til det Guds Ånd gjør, når Han egentlig vil gi dere et levende vitnesbyrd om at noe skjer i ditt liv, hvordan i all verden skulle da en fremmed få vite at det er noe som skjer? Gud beveger seg visselig blant enkelte grupper av religiøse mennesker, men det er ikke fordi Han ønsker å gjøre noen teolog til lags. Han vil ikke overlate til noen kirkeansatt å kunne si hva som er rett eller galt, sant eller feil. De har allerede fart forbi den tid da de hadde et slikt privilegium. Gud er i ferd med å forflytte seg, og Han har allerede buntet mange av dem sammen for så å brenne dem. De er kanskje ikke enige om forskjellige læremessige punkt, men de er visselig enige når det gjelder ideen om at de alle trenger å holde sammen.

En liten gjennomgang av åndens manifestasjoner

La oss ta et nærmere blikk på noen av disse manifestasjonene som har foregått. Mennesker opplevde noen veldig merkelige ting da disse manifestasjonene holdt på i Azusa Street-vekkelsen. Og det ser ut til at vi også kommer til å gjøre det. Det var en broder fra Kentucky

tilstede her på møtet i formiddag, og han fortalte meg om noe han opplevde i et av søndagsmøtene i oktober. Han sa, **Bro. Jackson, på et tidspunkt føltes det ut som om hånden min brant, eller at det var ild inne i hånden min. Jeg følte også en hånd gripe tak i håndleddet mitt. Jeg tenkte, Hva er det som skjer her?** Han tenkte **at det kanskje var noen bak ham, og han snudde seg for å se. Da forlot imidlertid denne følelsen ham.** Han sa, *Jeg tenkte for meg selv, du din dumme fyr, hvorfor gjorde du det?* **Det er** fortalt om enkelte mennesker i Azusa Street-vekkelsen som hadde den samme sensasjonen, at hånden deres brant. De ville se på den, men de så ingen ild. Likevel føltes det som om en ild brant i hendene Deres. De gned så hendene sammen, og da ville det umiddelbart føles som om begge hendene brant. Sa ikke Døperen Johannes at Han som kom etter ham ville døpe dem med den Hellige Ånd og ild?

(Matteus 3:11) Jeg døper dere med vann til omvendelse. Men han som kommer etter meg, er sterkere enn jeg - jeg er ikke engang verdig til å bære skoene hans. Han skal døpe dere med den Hellige Ånd og ild.

Det er alt den ene samme Ånd, men ilden er bare en av mange manifestasjoner. Det er grunnen til at du kunne si at Guds ild ble manifestert på en slik måte, den gang da Moses var i ørkenen og Gud talte til ham ut av den brennende tornebusken. Fulgte de ikke en ildsøyle om natten og en skystøtte om dagen? Disse ting var rett og slett en manifestasjon av den usynlige Guds Ånd. Denne type manifestasjon har foregått i forskjellige bevegelser opp gjennom tidene.

Historien forteller om en gruppe baptister (kanskje ikke alle var baptister) på 1800-tallet, som levde ved Appalasje-fjellene. Til tider hadde de denne brennende sensasjonen i hendene. De var bare fjellfolk, enkle bygdemenesker, som lengtet etter en vekkelse i deres åndelige liv. Gud begynte å gjøre ting i deres midte. Når de følte denne ilden i hendene, så fikk det dem til å danse og å riste hendene. Når noen har en slik manifestasjon, og begynner å danse slik, så ser det ganske dumt ut for et utdannet sinn. Men for Skaperen som ga opplevelsene, var dette en av de måtene Han manifesterte seg på blant

dem. For det utdannede sinn ser alt dette dåraktig ut. Det er jo forståelig, for de har vokst opp i livet og lært seg til å granske alt for å finne ut om det er logisk eller ikke. De assosierer disse ting med fanatisme. Du kan ikke forstå dette uten Guds Ånd i ditt eget liv, uansett hvor mye du får se av det. Vi prøver ikke å si at mennesker med utdanning ikke kan motta Guds Ånd, eller at ingen av dem kan ha disse opplevelsene. Hvis vi ser nærmere på det, så er egentlig det vitenskapelige sinn satt opp mot det åndelige sinn. Det kommer an på om individet er villig til å la Guds skrevne ord få tale til seg eller ikke. Skrev ikke apostelen Paulus om dette til menigheten i Korint? (1.Korinterbrev 1:25-29) For Guds dårskap er visere enn menneskene, og Guds svakhet er sterkere enn menneskene. (26) Brødre, legg merke til det kall dere fikk: ikke mange vise etter kjødet ble kalt, ikke mange mektige, ikke mange av høy ætt. (27) Men det dåraktige i verden, det utvalgte Gud seg for å gjøre de vise til skamme. Og det som er svakt i verden, det utvalgte Gud seg for å gjøre det sterke til skamme. (28) Det som er lavt i verden, og det som er foraktet, det utvalgte Gud seg, det som ingenting er, for å gjøre det til intet som er noe - (29) for at intet kjød skal rose seg for Gud.

Tenk på det! Gud har utvalgt det verden ser på som fanatiske, ulært og uerfarne mennesker som bare har nok forstand til å si *Ja, Herre, få din vilje med meg*. Og med disse skal han gjøre de til skamme som føler de er så mye bedre enn alle andre. Gud manifesterer seg selv for dem og han gjør det gjennom enfoldige mennesker som tror på Bibelen. Han deler ut dåraktige manifestasjoner som bare åndelige mennesker kan forstå. Hvorfor gjør Gud dette? For å gjøre de vise og mektige til skamme, og for å gjøre til intet de ting som ser så viktige ut. Jeg må imidlertid si dette; i reformasjonens tid brukte Gud mennesker med en utdanning, og særlig på Luthers tid. Tro aldri at Gud kunne brukt en fjellmann eller en "hillbilly" for å oppnå det Martin Luther gjorde da han var på scenen. Det var behov for en mann som kjente katolisismen ut og inn. Det var behov for en mann som visste om innflytelsen den hadde på den politiske strukturen. Det var behov for en slik mann som var godt kjent med menneskets tenkemåte. Derfor brukte Han Luther, Kalvin, Knox og slike menn. Det evangeliske budskapet begynte enkelt. Så ble det gjort veldig komplisert på grunn av menneskets kjødelige måte å nærme seg det på. Gud brukte disse utdannede menn

for å redde budskapet fra katolisismens klør, og gi det tilbake til mennesker som vil motta dets sannhet ved enkel tro igjen.

Dette har ført oss til en tid da Gud forlater de intellektuelle religiøse ledere og igjen vender seg til den enkle vei. Det er grunnen til at Han brukte enkle menn i den første menighet. Hans hensikt var ikke å gjøre menneskets gjenløsning så komplisert at bare de mest intelligente blant menneskerasen kunne forstå nok av det til å bli reddet fra syndens klør. Var tids teologer ser tilbake på den første menighet som primitiv. Når jeg tenker på dette, så lar det meg vite helt sikkert at de ikke har noen kunnskap om Gud. Vet du hva som menes med ordet primitiv? Noen ganger er det assosiert med innfødte som lever i jungelen, eller slike som de amerikanske indianere oppe i **fjellene. Her er noen av ordbøkens definisjoner av ordet; barbariske, innfødt, vill, prehistorisk, grov, uutviklet.** det finnes selvfølgelig andre definisjoner, så jeg sier dette bare for å vise deg hva enkelte mennesker velger å assosiere mennesker som oss med. Den primitive menighet hadde den Hellige Ånd, og det er det som teller mest. I den primitive menighet var det mennesker som visste hvordan de skulle adlyde den Hellige Ånd. Den Herre Jesus Kristus ble eksemplifisert i den primitive menighet. Det er grunnen til at de skriftlærde og fariseere ikke kunne nekte for det faktum at disse menn hadde vært sammen med Jesus. Dette er den menighet jeg ønsker å være en del av, uansett hva enkelte mennesker mener når de refererer til den første tids menighet som primitiv.

Den teologiske kirkeverden i vår tid har fullstendig bortforklart det virkelige kristne liv. De har gjort det til et ritual, i stedet for en opplevelse med en oppstanden, levende frelser. Det er ikke rart at deres medlemmer ikke klarer å leve som kristne i en slik verden som vi har i dag. Teologi kan ikke seire over Satans feller og forførende planer. Du er nødt til å ha noe inne i deg som bokstavelig talt kan få Bibelen til å bli en levende, motiverende virkelighet. Jeg innser at jeg noen ganger sier mange ting om baptister, metodister, Presbyterianere og så videre, så jeg håper du ikke misforstår min hensikt med det. Jeg vil du skal vite at jeg har ingenting imot noe individ som fremdeles befinner seg i disse denominelle organisasjonene. Det er det religiøse systemet jeg taler mot, ikke den enkelte person. Når du ser på

helhetsbildet av den De nominelle kirkeverden og innser hvordan folk blir påvirket, så forstår du hvorfor mange liv er så fornøyd. Mødre og fedre bønnfaller sine barn om ikke å gjøre dette og hint, men de kan ikke fremvise for barna virkeligheten ved å leve for Gud. Foreldre har det privilegium og det ansvar å lære sine barn de rette normer, men det er bare Gud selv som kan legge ned i dem det som trengs for å leve et liv adskilt fra denne verden. Mange hjem er i oppløsning på grunn av åndelige forskjeller, men sa ikke Jesus,

(Matteus 10:34-36) **Dere må ikke tenke at jeg er kommet for å bringe fred på jorden. Jeg er ikke kommet for å bringe fred, men sverd. (35) Jeg er kommet for å sette skille mellom en mann og hans far, mellom en datter og hennes mor, mellom en svigerdatter og hennes svigermor, (36) og en manns husfolk skal bli hans fiender (King James; En manns fiender skal være dem i hans egen husholdning / familie).**

I noen tilfeller er dette et faktum, og det er veldig trist. I disse avslutningens dager, når vi ser at Herrens komme bare er et lite stykke unna, så er det mange ungdommer som ønsker å gifte seg meget raskt. Jeg er redd for at mange av dem ikke er nøye nok i sitt valg av en livspartner. Jeg vil si noe til de som er unge; hvis Gud kan gi deg en partner i livet, enten du er gutt eller jente, og han eller hun er bestemt på å vandre med Gud, så må Gud velsigne dere begge. Men vær så snill, la ikke en utålmodighetens Ånd gripe deg og få deg til å gå på kompromiss med dine kristne prinsipper til den grad at du er villig til å gifte deg med hvem som helst, bare på grunn av et godt utseende. Djævelen vil plassere en felle for deg, og dagen vil komme da du begynner å innse at mor og far oppdro deg til å gjøre det rette valg. Når du er kommet så langt, så vil du imidlertid ha opplevd mye smerte. Det er grunnen til at Bibelen instruerer foreldre slik; Lær den unge den vei han (eller hun) skal gå, så glemmer han (eller hun) den ikke når han (eller hun) blir gammel. Før eller senere vil Guds Ånd få tak i barnet. Han kan ha blitt førti eller femti år gammel, men før eller senere vil foreldrenes ord og eksempel komme tilbake til ham. Så begynner de å innse hvor viktig det var at mor og far tok dem med på møte og fikk dem til å lytte. Mange vil da allerede ha giftet seg med

en vantro, en eller annen ikketroende som har tatt dem med nedover livets vei og gjort livet deres til et mareritt. I samme øyeblikk som de så vender seg til Herren for å vandre med Ham, så blir all helvetes makt sluppet løs mot den troende. Ekteskapet deres er som ren tortur, og ord som dette er ikke uvanlig; *Hvis du skal gå på møter i den menigheten, så flytter jeg fra deg.* Det er som regel utfallet i slike situasjoner. Den vantro drar sin vei, skilsmisse følger, og den troende blir etterlatt med spørsmål i sitt sinn.

Mange ganger har telefonen min ringt og en eller annen sorgfull mor eller far på den andre siden har sagt, *Bro. Jackson, datteren min giftet seg da hun var der ute i verden, og levde sammen med mannen i fem år inntil han var utro mot henne. De skilte seg til slutt, og hun levde også løst selv. Nå har Herren imidlertid fått tak i hennes liv, og hun er trofast i menigheten. Mitt spørsmål er derfor, Kan hun gifte seg igjen?* Jeg må si at dette er det eneste svaret jeg kan gi en slik person: *Bare i Herren Jesus Kristus.* Vet du hva det betyr? Det betyr at du leter etter noen som er i den Herre Jesus Kristus. Jeg skal si noe som kanskje ikke alle vil like å høre, men jeg håper at dere alle vil tenke nøye over det før dere prøver å finne en ekteskapspartner. Hvor godt et kirkemedlem en person i en annen trosretning er, betyr ingenting. Den personen kan gjøre livet ditt miserabelt hvis han eller hun ikke er enig i det du tror på. Du kan kanskje si, *Å, men han er da slik en overgitt kristen.* Gjem deg ikke bak det skjoldet, at han er en slik overgitt dette eller hint. **Han** kan bli en djevel i ditt liv hvis han nekter deg å gå i den menighet du føler har sannhet. Han vil heller se deg havne i helvete enn å se deg gå på de møtene han selv nekter å gå på. Jeg har bare gitt deg Et eksempel på den type situasjon mange befinner seg i. Jeg taler ikke om en spesiell situasjon akkurat nå. Eksemplet kan gjelde både en sønn og en datter. Poenget er at når et par går hen og gifter seg, og ikke begge har den samme solide tro på Jesus Kristus, så er ekteskapet deres som regel på vei mot vanskeligheter.

Jeg fortalte en person her at det vil komme en dag da mennesker kommer til å våkne opp og innse at ikke alle som sier seg å være kristne der ute, kommer til himmelen. Ikke alle som regelmessig går inn i en kirkebygning er på vei til himmelen. Det finnes på jord i dag en gruppe mennesker som Herren deler med, men det finnes også

mange mennesker i denne verdens kirkesystemer som Gud ikke deler med. De er det de er bare fordi de ikke har til hensikt å forandre seg. De har ingen lengsel etter å leve sine liv ifølge Bibelen. De vil leve etter deres systemers læresetninger, uansett hva Guds ord sier. De har ingen åpenbaring, og de vil ikke ha det heller. Gud vil ikke tukte Dem. Han refser dem ikke engang, for de har ikke ører så de kunne høre det han ville si. Vitnesbyrdene fra Azusa Street-vekkelsen forteller om forfølgelse og hjertesorg i de hjem hvor en part godtok en opplevelse med Herren og den andre ikke gjorde det. Dette lar oss forstå hvor viktig det er at begge parter i et ekteskap har den samme åndelige tro. Det er ikke noe rart at Paulus skrev dette i brevet til korinterne,

(2. Kor 6: 14-18) Dra ikke i fremmed åk med vantro! For hva delaktighet har rettferd med urett? Eller hva samfunn har lys med mørke? (15) Og hva samklang er det mellom Kristus og Belial? Eller hva samfunn har en troende med en vantro? (Hvordan kan det finnes noen kompatibilitet i en slik union?) (16) Og hva enighet er det mellom Guds tempel og avguder? Vi er jo den levende Guds tempel, som Gud har sagt: Jeg vil bo hos dem og ferdes iblant dem, jeg vil være deres Gud og de skal være mitt folk. (17) Gå derfor ut fra dem og skill dere fra dem, sier Herren, og rør ikke noe urent! Da vil jeg ta imot dere. (18) Jeg skal være deres far, og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren, Den Allmektige. Husk nå på at menigheten på den tid bestod av mange mennesker som var blitt omvendt og ført inn i troen ut fra hedenske skikker, så Paulus får frem prinsipper og råd som var nødvendige for de troende å følge dersom de ønsket å ha en lykkelig fremtid. De som enda ikke var gift skulle lete etter noen i den samme tro. La meg si noe til den unge mann eller kvinne som kanskje har vært her i denne forsamling bare på grunn av at dine foreldre har tatt deg med, og du venter bare på den dag du blir myndig, så du kan springe ut gjennom døra og gå din egen vei; Et eller annet sted nede på veien kommer Gud til å ringe ditt nummer. Når han gjør det, så vil du begynne å gråte og legge skylden på andre for den TILSTAND du er i. Den sanne årsaken til den situasjon du er i, vil være at du satt her hele tiden uten å lære det som kunne gjort deg i stand til å unngå en slik felle som den djevelen har fanget deg i. Du er nødt til å forstå at det finnes en Gud som våker over våre liv, og som legger frem for oss en livets vei som kan holde oss fra å bli slaver

av djevelens lureri, hvis vi bare er aktpågivende.

Dåp i Jesu Kristi Navn

La meg gå tilbake til noe jeg snakket om tidligere. I løpet av Azusa Street-vekkelsen var det en mann som begynte å tale om at Gud er En. Han hadde sett nok i Skriftene til å bli overbevist selv, men han møtte stor motstand når han la det frem. Nå skulle Gud gjøre noe som ingen opp til den gang hadde tenkt på. **Han** skulle prøve disse treenighets-folkene som mottok de vidunderlige opplevelsene. Ja, de trodde alle på treenigheten, for dette var det Azusa Street vekkelsen hadde produsert. Katolikker, baptister, nasareere, "Church of God", små uavhengige grupper som alle trodde på treenigheten, disse var det som ble ført sammen gjennom denne vekkelsen fra Gud. De hadde alle mottatt noe fra Gud og de hadde søkt gjennom Skriftene for å finne ut om det de mottok kunne identifiseres med det den første tids troende mottok. De fleste av dem kom imidlertid ikke lengre i sitt studie av Skriftene. I følge artikkelen jeg leste, var det imidlertid en mann som så det vakre ved Jesu navn. I det han studerte Skriftene begynte han å forstå at all dåp i den første menighet ble utført i den Herre Jesu Kristi navn. De andre begynte å klage med en gang han gjorde kjent det han hadde forstått. De stemplet ham som en fanatiker.

Her fortelles det om hvordan Frank Bartleman og en annen broder i de senere år begynte å se åndens virksomhet i dåpen i den Herre Jesu navn. De ble omdøpt i den Herre Jesu Kristi navn. Treenighetssiden begynte da å kalle dem for *Jesus Only* (Bare Jesus), fordi de ikke omtalte Jesus som den andre person i treenigheten. Gud var nå i ferd med og virkelig teste noe. Derfor er jeg nødt til å takke **Gud for åpenbaringens** Ånd. Det er en av de viktigste faktorene ved den Hellige Ånd, nest etter det faktum at Han er liv for deg. Han er en lærer. Han kan ta deg, da du ikke vet noe som helst om den levende Guds sannheter og prinsipper, og begynne å åpne opp din forståelse av alt det som angår din egen tid. Han har en evne til å levendegjøre den sannhet du får forkynt, slik at du forstår. Guds Ånd er i stand til å forme inne i deg et åndelig menneske som kan skinne for hele verden, og på samme tid reflektere noe velbehagelig tilbake til Ham. Det er

akkurat slik Gud ønsker det skal være. I verdens øyne kan du virke så dum og ulært at de nesten ikke tåler å ha deg i nærheten, men i Guds øyne bærer du i ditt liv en åpenbaring og en forståelse av Hans plan som fullstendig herliggjør Ham. Det står her at Frank Bartleman ble i årene som gikk, skjøvet ut fra de eldre pinsemenighetene, og han ble en skribent på sine eldre dager.

Med dette i bakhodet ønsker jeg å bringe inn en annen artikkel. En broder har dette gamle bladet som er utgitt av *Oneness-bevegelsen*. Jeg tror det ble trykket i Springfield, Illinois. Jeg har imidlertid lest artikkelen, og historien er som følger. Jeg tror året var omkring 1913, og denne spesielle evangelisten hadde blitt invitert til en menighet (Jeg tror det var i Indiana) for å holde en vekkelleskampanje. De hadde dette møtet som ble velsignet med en manifestasjon av Guds Ånds nærvær, og det varte i en periode på to eller tre uker. Mange sjeler ble frelst og fylt av ånden. På den siste søndagen i møteserien gikk de så ned til elven for å døpe alle de ny omvendte. Menighetens pastor og evangelisten vadet ut i vannet, og da talte en tydelig røst til evangelisten. *Begrav dem i mitt navn!* Pastoren så på ham og sa, *Hva var det?* Evangelisten så seg tilbake og sa, *Å, ingenting*. Det lar oss vite at når Gud taler slik til en person, så kan enkelte som står rundt også høre noe, men ikke noe distinkt. Det samme skjedde med Jesus. Den første dåpskandidaten kom ut i vannet og stod mellom de to forkynnere. De kommenterte et spesielt skriftsted idet de gjorde seg rede til å døpe personen som ventet, og da talte stemmen igjen: *Begrav dem i mitt navn!* Igjen sa pastoren, *Hva var det? Hva sa Han?* Evangelisten svarte, *Å, ingenting*. Men i samme øyeblikk som de var rede til å senke personen ned i vannet, så sa den tydelige røsten igjen: *Begrav dem i mitt navn!* Pastoren sa, *Hva sa Han? Jeg skal fortelle deg det når vi kommer tilbake til huset*, svarte evangelisten. De fortsatte dåpen, og brukte titlene i treenigheten i stedet for navnet Jesus. Da de kom tilbake til pastorens hus, så pastoren på evangelisten og sa, *Nå, fortell meg hva Han sa. Han sa: Begrav dem i mitt navn!* De grep tak i Bibelen og sa, *la oss granske skriftene angående dette*. De åpnet opp i Apostlenes Gjerninger og de la merke til vers 38 da de leste kapittel 2. så leste de kapittel 8, 10 og 19, og hvert eneste sted oppdaget de at dåp ble utført i den Herre Jesu Kristi navn. Da de var ferdige med å se i Skriftene, så pastoren på

evangelisten og sa, *Da skal du døpe over igjen hver eneste en av dem akkurat slik som det står her. Dette ble en kontroversiell artikkel tilbake på den tid, for det var nemlig i de år Guds Ånd beveget seg i Azusa Street-vekkelsen. Mange mennesker hadde omfavnet opplevelsen, så Gud var nå i ferd med å åpenbare sitt navn.*

Jeg har også lest andre vitnesbyrd, og jeg vet om en spesiell artikkel hvor det fortelles om to mennesker som satt ved et bord og snakket. Gud hadde arbeidet på den ene av dem. I nattens løp ble han vekt og han hørte disse ordene: *Vil du ta på deg mitt navn? De satt ved frokostbordet og leste fra Bibelen, og mens de snakket, spurte så den ene mannen den andre, Hva har Herren talt til deg? Han på en måte unngikk samtaleemnet. så ble han spurt om Herren hadde fortalt ham noe, og han var nødt til å bringe inn opplevelsen han hadde hatt tidligere samme morgen. De satt der og leste i Skriften, og de så at all dåp i Apostlenes Gjerninger, som ble nedskrevet av den første tids menighet, ble gjort i den Herre Jesu Kristi navn. Den ene så på den andre og sa, la oss gå og døpe oss om igjen. Så de gikk og døypte hverandre om igjen. På det spesielle tidspunkt fantes det ingen predikant som dro omkring og forkynte det på denne måte.*

Det var bare en suveren bevegelse fra Gud. Hvis Gud kan arbeide så suverent for å gi mennesker en opplevelse i Sin Ånd, så husk da på at Han kan arbeide suverent for å gi mennesker en åpenbaring også. Det er akkurat hva Han gjorde. Etter en stund var det flere menn som var modige nok til å akseptere denne åpenbaring om vanddåp i den Herre Jesu Kristi navn, og Gud begynte å kalle på dem til å dra ut og forkynde det. Noen av dem gjorde det, og de som etterfulgte åpenbaringen om enheten (eng. oneness), ble grusomt forfulgt av treenighets-folkene. Slik holdt det på til midten av 1920-årene. De ble behandlet på samme måte som vi har blitt behandlet av størsteparten av dem som er i Branham-bevegelsen. Med andre ord som en gjeng med villmenn som har gått hen til fanatisme. Slik som jeg ser det er en sann åpenbaring like mye Guds arbeid som en hvilken som helst åndelig vekkelse er det. Jeg takker Gud for den åndens bevegelse som vi har fått være vitne til og oppleve. Først og fremst fordi det lar meg vite at Han nå gir oss ånden som levendegjør den sannhet vi har stått for gjennom alle disse år. Jeg er også takknemlig for den stimulering

det bringer alle de som ønsker å gi etter for det Gud ønsker å gjøre blant oss.

Der ute er det et element av mennesker som i dag bare ønsker å hoppe og rope, tale i tunger og ligge på gulvet, men jeg er nødt til å tro at enkelte av dem vil komme hit i nærmeste fremtid for å finne ut hva som skjer her. Det er trist å innse at det er det samme hvor mange spørsmål de stiller, og det er det samme hvor mye tid du bruker på å svare dem. De kommer ikke til å forstå den åpenbaring vi har. Dårlige jomfruer kan ikke bli vise jomfruer.

Nye organisasjoner som oppstod

La oss bruke litt tid på å se på et annet poeng. Da “oneness”-gruppen begynte å stå frem, så var treenighetsgruppen der og gjorde livet vanskelig for dem. Den første organisasjon av denne type var *The Assemblies of God*. Da tiden gikk fikk vi enda en denominell organisasjon som ble kalt *The Pentecostal Church of God*. Så kommer *Free Pentecost*, OG så igjen, *The Church of God of Prophecy*. Alle disse tungetalende pinsevevner-gruppene ble organisert fordi de alle hadde en liten bit av Skriften som de følte var viktig å formulere sin opplevelse rundt, og dermed føre dem inn i en denominell struktur. De følte at det bare var slik de kunne kontrollere de fanatiske trender som oppstod. Jeg må imidlertid si at å forme en denominasjon eller organisasjon er det siste du trenger for å prøve å behandle vranglære eller fanatisme. Når du på en slik måte setter ned på trykk det du tror på, eller det du vil tillate andre å tro på, så kan du like gjerne gå bort til døren, låse den og si, *Gud, ikke kom inn hit mer*. Hvis vi på den andre side bestemmer oss for å gå videre med Gud, så finnes det tider da vi er nødt til å tolerere litt tullprat. Men like sikkert som at Gud lar litt dårskap dukke opp, så er det Hans Ånd i vår midte som vil vise oss hva som er riktig og sette alt på rett plass når tiden er inne. Han er en lærer og en veiviser i tillegg til alt det andre Han er.

Når vi ser tilbake på Apostlenes Gjerninger, så finner vi der Ananias og Saffira, en mann og en hustru som ble enige om å gjøre noe forførende. Folk i menigheten begynte å gi fra seg de overflødige ting de ikke hadde bruk for, og de samlet det sammen og delte ut til de som

trengte det. Ananias og Saffira hadde også gjort dette. De solgte en eiendom og i hemmelighet holdt de tilbake en del av de pengene de fikk for den. Gud ville imidlertid ikke la en slik løgn passere uten å ta seg av saken. Ananias og Saffira kom inn uten å vite hva som var i ferd med å skje, og de var begge døde for solen gikk ned den dagen. **Gud** hadde menn der som sto klar til å bære dem ut og begrave dem. Du kan kanskje **Si**, *Var det de gjorde virkelig så alvorlig?* **Gud** kunne ikke tillate at et slik eksempel gikk uberørt når Han holdt på med å bygge opp et mønster av hvordan Hans ekte menighet skulle være. Pengene var ikke saken. Det var løgnaktighet Gud tok seg av. Legg merke til hva Peter sa idet vi leser de tre versene.

(Apostlenes Gjerninger 5:3-5) **Da sa Peter: Ananias, hvorfor har Satan fylt ditt hjerte, så du skulle lyve for den Hellige Ånd og stikke unna noe av betalingen for åkeren? (4) Var den ikke din så lenge du hadde den? Og når du så hadde solgt den, bestemte du da ikke selv over pengene? Hvorfor har du satt deg denne gjerning fore i ditt hjerte? Det er ikke for mennesker du har løyet, men for Gud! (5) Men da Ananias hørte disse ord, falt han om og utåndet. Og det kom stor frykt over alle som hørte det.**

Når mennesker tar på seg selv ansvaret for å gjøre de ting bare Gud burde gjøre, så låser de døren for Ham som gjør det hele noe verd. Dette er hva nominasjonene har gjort mot Guds Ånd. De har overprøvet Guds vilje med sin egen vilje, akkurat slik som Ananias og Saffira gjorde.

Da “oneness”-gruppen begynte å atskille seg, så får vi langs samme denominelle linje også *UPC, The United Pentecostal Churches of Christ*, så *The Pentecostal Church of the Lord Jesus Christ*. så kommer pinseadventistene. Folk vil kanskje si, *Finnes det virkelig “oneness” pinsevenner som holder Sabbaten frem på en slik måte?* Ja, det gjør det. For mange år siden kom det en mann inn i dette området og bygde en liten kirke nede ved elven, på vei mot der vi bor. Den gamle bygningen har rast sammen for lenge siden, men den mannen var meget streng med å holde Sabbaten (Lørdags-sabbat-tilbedelse). Det var da han samlet sammen menigheten for å ha gudstjeneste. Han var imot enkelte typer kjøtt og slikt. Han stolte ikke nok på sin egen

forsamling til å la dem gå på butikken og kjøpe sitt eget kjøtt. Han gikk og kjøpte kjøttet deres og bragte det rundt til hjemmene. Du forstår meget godt at når kristendommen kommer til noe slikt, så er det langt utenfor Guds plan.

Veldig mange holder seg til læren om at tungetale er hovedbeviset for den Hellige Ånds dåp, og de er alle utenfor Guds plan. Mange av disse organisasjonene har bygd hele sitt system rundt denne opplevelsen, og jeg kan forsikre deg om at dette er en grunnvoll som kommer til å rase sammen. Gud førte alt dette gjennom en prøve da Han sendte en profetbudbærer til denne tid, og de denominelle læresetningene bestod ikke prøven. De når ikke opp til Skriftens krav. Jeg vet at teologene ikke tror at Skriften taler om en profet for denne Laodikeiske tidsalder. Derfor vil jeg si noe som kan være for deres fortjeneste, for jeg vet at noen av dem før eller senere kommer til enten å høre dette på kassett eller lese det i *The Contender*. Jeg ønsker å si det på en slik måte at når de hører eller leser det, så er de nødt til å gå til Bibelen for å sjekke det der. En hel masse av dem forstår ikke engang de syv menighetstider. De bryr seg ikke noe om det som står i den delen av Johannes' åpenbaring som gjelder de syv distinkte tidsaldrer, eller tidsperioder som den nytestamentlige menighet vil passere gjennom. De ser rett og slett ikke at syv tidsaldrer blir representert ved de syv lokale menighetene i Lilleasia. Derfor forstår de ikke at det gjennom tiden har vært syv fremragende menn, som virkelig står frem som stjerne budbærere for sin spesielle tid. De vil heller fortsette å være i åndelig uvitenhet.

To Elias'er i Malakias 'profeti

Jeg vil vi skal ta et kort lite blikk på enkelte ting som er nedskrevet i Bibelen. Jeg tror nemlig at de ting vi nå skal se på, i lys av Skriften, kan fremvise det komplette bildet av det mennesker krangler om. Jeg trenger ikke å lese hvert eneste skriftsted akkurat nå. Jeg kan bare referere til det, og så kan du lese det senere.

De fleste denominelle teologer vil si at *Bibelen sier ikke at Gud skal sende Elias' Ånd igjen*. Jeg sier at *det gjør den, hvis du bare vet hvordan du skal lese den*. La oss bare se på hva Bibelen sier om dette.

(Malakias 4) Alle dere som sitter her i dag vet allerede hva jeg nå skal presentere. Jeg er klar over at dere er veldig familiære med dette, men noen av de som kommer til å lese dette vil ikke være så godt kjent med det. Jeg er takknemlig for at jeg vet dette, for jeg tror det er nødvendig for å kunne vite hvor vi befinner oss i tiden. Bibelen sier dette, og Malakias skrev dette ned omkring fire hundre år for Kristi første komme. Malakias var den siste profeten i den gammeltestamentlige dispensasjon, og her er det han skrev. (Malakias 4:5-6) **Se, jeg sender dere Elias, profeten, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige. (6) Han skal vende fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.**

Skriften taler her om to bestemte ting denne Elias' Ånd skal gjøre, nemlig å vende fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre. Elias var en profet kalt av Gud. Det er noe som ingen kan nekte for, men jeg kan ikke fortelle deg hvor mange ganger jeg har hørt hedninger (eng. Gentile people) si, *Jeg ser ikke i Bibelen at Gud noen gang skal sende en profet til oss hedninger.* Eller de vil si, *Det står ikke engang i Bibelen at Gud noensinne har kalt noen andre enn jøder til å være profeter.* Vel, venner, jeg er nødt til å svare slik; *Hva med dette skriftstedet her i Malakias, skrevet av den siste profeten i lovens tidsalder, den siste skrivende profet?* Han ga oss denne profetien som har en fremtidig oppfyllelse, så når skulle den oppfylles? Hvis han talte om denne Elias' komme, som skulle vende fedrenes hjerte til barna, hva kan dette egentlig bety? Og barnas hjerte til deres fedre, hva kan det bety? La oss bare tillate Guds Ord å svare på disse spørsmålene. Vi vil fortsette i Matteus, hvor vi finner vår første referanse. Elias' Ånd dukker opp to ganger. Den ene gangen sammen med Moses, men la oss etablere det hele ved denne hendelse Matteus beskriver. Jesus hadde nettopp avsluttet med å si følgende til dem som fulgte han den dagen;

(Matteus 16:28) Sannelig sier jeg dere: Noen av dem som her står, skal ikke smake døden før de ser Menneskesønnen komme i sitt rike. Når du går inn i kapittel 17, så vil du finne nedskrevet den hendelsen vi skal lese.

(Matteus 17:1-13) Seks dager etter tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes, og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var for seg selv. (2) Og han ble forklart for deres øyne. Hans ansikt skinte som solen, og hans klær ble hvite som lyset. (3) Og se, Moses og Elias viste seg for dem, og talte med ham. (4) Da tok Peter til orde og sa til Jesus: Herre, det er godt at vi er her! Om du vil, så skal jeg bygge tre hytter her, en til deg, en til Moses og en til Elias. (5) Ennå mens han talte, se, da kom en lysende sky og skygget over dem. Og se, det lød en røst ut fra skyen som sa: Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag. Hør ham! (6) Da disiplene hørte dette, falt de ned på sitt ansikt, fylt av frykt. (7) Og Jesus gikk bort og rørte ved dem og sa: stå opp, og frykt ikke! (8) Men da de så opp, så de ingen uten Jesus alene. (9) Og da de var på vei ned fra fjellet, bød Jesus dem og sa: Fortell ingen om dette synet før Menneskesønnen er oppstått fra de døde. (10) Og disiplene spurte ham og sa: Hvorfor sier da de skriftlærde at Elias først må komme? (11) Han svarte: Elias kommer nok, 02 han skal sette alt i rette stand. (12) Men jeg sier dere at Elias allerede er kommet, og de kjente ham ikke, men gjorde med ham det som de ville. Slik skal også Menneskesønnen lide under dem. (13) Da forstod disiplene at det var om døperen Johannes han talte til dem.

I denne visjonen hørte alle de tre disiplene Moses og Elias tale til Jesus om de ting Han skulle lide på korset. Legg merke til hva dette synet egentlig gjorde. Det hadde en tofoldig hensikt. Det ga en nøyaktig type på noe som vil komme forut for Jesu andre komme (Hans synlige komme). Moses og Elias vil definitivt komme først. Der setter du det sammen med åpenbaringen 11, versene 3-12. De er de to vitnene som omtales der. Sier da dette oss noe om denne Elias' Ånd? Det erklærer ettertrykkelig at Gud vil sende Elias' og Mose Ånd over to jødiske menn i de første 3 1/2 år av Daniels syttiende uke. De to jødene kommer til å være profeter for avslutningen, og De er nødt til å komme før Jesu Kristi legemlige gjenkomst. Jesus advarte disiplene da de var på vei ned fra fjellet: ”Fortell ingen om dette synet før Menneskesønnen er oppstått fra de døde.” Så spurte de ham om hvorfor de skriftlærde sa at Elias først måtte komme for å sette alt i rette stand. Jesus fortalte dem da noe som jeg vil være sikker på at du

har fått med deg. Dette sa Han; ”**Men jeg sier dere at Elias allerede er kommet, og de gjorde med ham det som de ville.**” Da forstod de at Han talte til dem om døperen Johannes. La oss gå tilbake til en annen hendelse her i Matteus’ Evangelium, der det stadfestes at døperen Johannes virkelig var den Elias som Jesaja profeterte om. Mens Johannes var i fengsel, sendte han noen disipler for å spørre Jesus, *Er du DEN som skal komme, eller skal vi vente en annen.* Han fortalte bare disiplene til Johannes dette, *gå og fortell Johannes hva dere hører og ser:*

(Matteus 11:5-6) Blinde ser og lamme går omkring, spedalske blir rensset og døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige. (6) Og salig er den som ikke tar anstøt av meg.

Da de hadde gått, tok Jesus Skriften, Jesaja 40:3, og refererte til at Johannes var røsten av en som roper i ødemarken. Så fulgte Han opp med å si, ”**Og hvis du vil godta det, han er den Elias som skulle komme.** La oss lese det.

(Matteus 11:7-14) Da disse var gått bort, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: Hva gikk dere ut i ørkenen for å se? - et siv som svaier i vinden? (8) Eller hva gikk dere ut for å se? - en mann kledd i fine klær? Se, de som bærer fine klær, er i kongenes hus. (9) Men hva gikk dere da ut for å se? - en profet? Ja, jeg sier dere: endog mer enn en profet! (10) Det er om ham dette er skrevet: Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde din vei for deg. (11) Sannelig sier jeg dere: Noen større enn døperen Johannes er ikke oppreist blant dem som er født av kvinner. Men den minste i himmelens rike er større enn ham. (12) Men fra døperen Johannes’ dager til nå, trenger de seg inn i himlenes rike med makt, og de som trenger seg inn, river det til seg. (13) For alle profetene og loven, like til Johannes, profeterte. (14) Og om dere vil ta imot det: Han er den Elias som skulle komme.

Hvordan kan vi koble dette sammen? Vi må huske at Jesu første komme avsluttet den gamle pakt, som var den Jødiske Lov. Kristus er lovens ende for hver den som tror, er ikke det riktig? Det blir fremlagt av apostelen Paulus’ lære. Vi vet også at i følge Jeremias skal Han

gjøre en ny pakt med dem etter de dager. Dette finner vi også i Malakias, om paktens engel (eng. Paktens budbærer) som skulle komme. Dette lar oss vite at Kristi første komme skjedde etter døperen Johannes, som var den tids Elias. Det gjorde alle ting klart for den mann som skulle være budbærer for den pakt som skulle opprettes. Dette var ingen annen enn den Herre Jesus Kristus. Han var DEN som skulle sette i gang denne nye pakt. Hva var den nye pakt? det var Den Hellige Ånds dåp, som ble oppfylt på pinsefestens dag, da omkring hundre og tjue av Jesu disipler mottok opplevelsen på den øvre sal i det de ventet på Faderens løfte, slik som Jesus hadde instruert dem. Når den nye pakt ble aktivisert, så hadde den gamle pakt gjort alt det den skulle. Fra da av var det en ny pakt og en ny tro, og den tids barn var de som gikk ut for å høre Johannes, og det var disse, fedrenes hjerter skulle vendes til. De var jøder som kom fra menighetene til de gamle jødiske lærerne og lederne på den tid. De gikk ut og stilte spørsmål. Vi forstår at de som ble den nye pakts barn, kom ut fra Johannes' disipler. Det var disse som til slutt fulgte Jesus og dro opp på den øvre sal, hvor de ventet på og mottok denne innfyllingen av Guds Ånd. Apostelen Paulus ble også lagt til denne gruppen. Han ble kalt og ordinert til å være en budbærer til hedningene.

Menigheten ble frarøvet alt

Apostelen Paulus forkynte for hedningene den samme åpenbaring som Peter, Jakob og Johannes og de andre forkynte for jødene. Tiden gikk imidlertid, og disse Jesu apostler gikk bort. Så begynte antikrist ånd å arbeide gjennom enkelte individer for å frarøve menigheten den sanne åpenbaring, som den var grunnlagt på. Satan gikk imot menigheten på en forførende måte, og litt etter litt fikk han fjernet den sanne åpenbaringen av Guds Ord fra menigheten. Menigheten ble avkledd sin originale åpenbaring, og gjennom århundrene dro Gud på samme vis sin Ånd tilbake, litt etter litt. Hver eneste sannhet menigheten mistet på denne måte, litt av den opprinnelige Hellige Ånds opplevelse, som den første menighet hadde frydet seg i. Da tiden kom til den mørke tidsalder, så var det svært lite igjen av det originale apostoliske evangelium. Det var bare en gruppe mennesker som ble motivert av tradisjon. Dette er grunnen til at mennesker i en periode på tusen år, som var djevelens tusenårsrike, sa, *Priset være Maria*,

Guds mor, be for oss nå og i vår dødstime og slikt. Ingen av den første tids kristne ba til Maria. De visste alle hvem deres bønn skulle rettes mot. Jesus lærte sine disipler hvordan de skulle be.

(Matteus 6:6) Men du, når du ber, da gå inn i ditt lønnkammer og lukk din dør, og be til din Far som er i lønndom. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg i det åpenbare. I Johannes 16, vers 23, instruerte Jesus sine disipler til å be til Faderen, i sitt navn. Vi skal lese vers 23. men det er andre vers som også går sammen med det vi sier her.

(Johannes 16:23) Og på den dag (Etter at Han har steget opp til himmelen) skal dere ikke spørre meg om noe. Sannelig, sannelig sier jeg dere: Alt det dere ber Faderen om, skal han gi dere i mitt navn. **Da menigheten** ble funnet i det som kalles den mørke middelalder, så var hun fullstendig frarøvet hver eneste sannhet i det Nye Testamente. Det er grunnen til at det var nødvendig med en tidsperiode som vi nå kaller Reformasjonen. Mange av verdens kirkegjengere forstår ikke hvorfor det måtte komme en Reformasjon, men det er fordi de enda prøver å gjøre noe for Gud (som de sier) og fremdeles befinner seg under en mørk sky. Åpenbaring av Guds ord ER LYS. I tillegg har du teologer som nå er fanget der ute i den karismatiske bevegelse, og mange av dem sier at Luther, Kalvin og disse menn var sprø. De sier at det burde aldri vært en slik tid, som da disse menn protesterte mot det gamle systemets fangenskap. Gjennom disse menn gjenopprettet Gud for de troende mange av de sannheter som Satan hadde stjålet fra menigheten. Jeg er nødt til å si, *Gud være lovet for hver eneste en av dem.* Det var Guds måte å omstrukturere sin sannhet på. Det var slik Han igjen gjorde det tilgjengelig for den individuelle troende. Menigheten ble satt fri fra den romerskkatolske kirke litt etter litt. Men med det samme Han hadde gjenopprettet en sannhet, var de kjødelig sinnede menneskene rede til å gjerde det inn og organisere det. Så ga Gud tilbake en ny sannhet, og menneskene var igjen rede til å organisere det.

Så snart Gud hadde brakt tilbake en sannhet, stod det noen der som var rede til å organisere det. Slik fortsatte de med denne ting, inntil verden ble fylt med denominelle kirkesystemer som alle hevder å være

den levende Guds sanne menighet. Hvor plasserte dette så endetidens barn i denne nådens tidsalder? Vi kan virkelig si at vi er barn av de gamle apostoliske fedrene, for vi tror potensielt på grunnlag av det de skrev. Er ikke det riktig? Det er ikke innholdet av den gamle pakt, men det er innholdet av den nye pakt vi er nødt til å kjenne, slik at vi kan gjøre oss selv rede til å møte Herren Jesus når Han kommer for å hente sin brudemenighet. Satan hadde stjålet den sanne åpenbaring, og det som ble gjenopprettet ble blandet sammen og spredt for de fire vinder. Her sitter vi så, i de denominelle kirkesystemene, helt uvitende om Guds virkelige hensikt og fullstendig fri for en sann forståelse av hva denne nye pakt handler om, den som ble gitt til hedningene ved sann åpenbaring for 1900 år siden. Hvor er denne pakten når vi nå nærmer oss avslutningen av nådens tid? Er den blant jødene? Nei, den er hos oss hedninger. Jeg vil ikke at noen teolog skal si at vi ikke har den samme pakt som den jødene på den øvre sal hadde. Hedningene har blitt tiltrodd ansvaret for å holde på den inntil tiden kommer at den skal tilbake til jødene. Men det var hedninger (våre forfedre) som lot djevelen ta for seg den originale apostoliske forståelse. Dette nødvendiggjør at Elias' Ånd kommer, ikke til jødene for å sette evangeliet i rette skikk for dem, men til hedningene, for å sette i rette skikk denne endetidens menighet som Jesus kommer for å hente. Tro ikke i et minutt at Han kommer for å hente en gjeng med baptister, metodister, Presbyterianere og hva-enn-de-er, slik som de der ute innbiller seg. De vil ikke engang ha sannheten. De er fornøyd med å utføre sine ritualer uke etter uke, og de later som om Gud er tilfreds med dem. Dette er grunnen til at Gud måtte sende en mann til denne tid (en profetbudbærer), og stadfeste tjenesten og bruke ham til å tale så *sier Herren* angående de ting han ble vist.

Det siste Gud gjorde av en større proporsjon, var å gi åpenbaringen av Guddommen og sann vanddåp til enkelte mennesker i pinsevekkelsen, som hadde sin begynnelse omkring starten av dette århundre. Det var punktet denne tids budbærer fortsatte fra. Her kom han nedover veien og ropte, **Kom tilbake til Ordet! Kom tilbake til Guds Ord!** Han forkynte helliggjørelsen, han forkynte rettferdiggjørelse, han forkynte dåpen i Den Hellige Ånd, tegn og under, vanddåp i den Herre Jesu Kristi navn, og Jesu Kristi andre komme. Han forkynte alle disse hovedsannhetene, og meget ettertrykkelig at Jesus IKKE er den andre

person i treenigheten, slik som det forkynnes i de denominelle systemer. Han er ikke den andre personen i en treenighet. Han er den eneste materielle personen i Guddommen. Skaperen, selve himmelens Gud var inkarnert i denne sin fullkomne og fullstendig lydige Sønn, som het Jesus, og som ble kalt KRISTUS. Slik var det denne tids profetbudbærer presenterte Gud for det folk han forkynte til. Han presenterte det evangeliske budskap i dets originale form for denne generasjon, akkurat slik som den første tids apostler forkynte det. Det poenget jeg virkelig ønsker du skal forstå, er at på samme måte som døperen Johannes var den tids Elias, så var denne mann, William Branham, denne Elias for vår tid. Døperen Johannes skulle klargjøre et folk for Jesu Kristi første komme, da Han kom for å opprette denne nye pakt, mens William Branham skulle klargjøre et folk for Jesu Kristi neste komme, når Han kommer for å høste inn frukten av den nye pakt, nådens pakt til hedningene.

Dette oppfyller det Malakias skrev om at Gud skulle sende profeten Elias. (Malakias 4:5-6) **Se, jeg sender dere Elias, profeten, før Herrens dag kommer, den store** (HERRENS STORE DAG var da Jesus kom første gang, og Johannes døperen kom med denne Elias' salvelse over seg og vendte de judaistiske fedres hjerte til barna. De ble den nye pakts barn, men det var umulig for Johannes å oppfylle siste del av dette verset, for HERRENS FORFERDELIGE DAG HAR ENDA IKKE KOMMET. La oss lese det ferdig.) **og forferdelige: det er innlysende for alle og enhver at dette er en todelt profeti, og det er sannelig innlysende for oss at det ville komme en lang tidsperiode mellom Herrens store dag og Herrens forferdelige dag. Den forferdelige dagen vil være når Han kommer for å utøse Guds vrede over denne generasjon av onde mennesker som lever her på jord i avslutningen av den nye pakts tid. (6) Han (denne Elias) skal vende fedrenes hjerte til barna (Dette skjedde for to tusen år siden, da Johannes kom med Elias-salvelsen på seg), og barnas hjerte til deres fedre (Dette er den delen bro. Branham oppfylte, da han kom til denne Laodikea-tid med den samme salvelse på seg), så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.**

Siste setning av vers 6 kunne like gjerne vært oversatt med **før jeg kommer og slår landet** med bann, for det er akkurat hva det betyr.

Alt dette måtte bli oppnådd før Herren slår jorden med en forbannelse, eller den dom som venter på denne onde generasjon. På denne måte vil Guds forutvalgte barn bli tatt bort herfra for dommen kommer. Johannes' del av dette var rettet mot jødene. De var de første som mottok denne nådens pakt. Han vendte fedrenes hjerte til barna. De ble denne nye pakts barn. Så ble evangeliet gitt til hedningene, og i løpet av en tidsprosess ble budskapet så forvrengt at man ikke lenger kunne gjenkjenne det evangelium som Jesu Kristi apostler forkynte. Derfor måtte noe gjøres for å vende hjertene til denne generasjons Guds barn tilbake til de apostoliske fedres tro. Vi forstår alle at det var Matteus, Peter, Jakob, Johannes, Paulus og alle de andre apostlene i den første tid. Det er et vakkert bilde, og jeg er veldig takknemlig til Gud for at han har forunt meg å være en del av det Han gjør i denne tid. Vi nyter nå en uttømming av Guds Ånd som er bestemt til å avslutte det disse salvede Guds tjenere ble brukt til å gjøre, nemlig å klargjøre Guds folk. Det forgjengelige menneske har sine egne planer, men Guds planer er store. Og vi er alltid nødt å være rede til og legge oss under Den hellige Ånds ledelse, slik at vi kan utføre Guds plan.

Sitat fra bro. Branham's budskap om "Brudetreet"

På dette tidspunkt ønsker jeg å lese noe bro. Branham sa da han forkynte budskapet *Brudetreet*. Jeg skal lese det fra hans egne ord, da han forkynte om *Menighetstidene*. (Side 51) "Stammen har blitt splittet, og kvister har blitt innpodet. (Så sant det er. Bare tenk på hva som skjedde etter at det døde hen i den mørke middelalder. I samme øyeblikk som det springer ut et nytt skudd, så kommer mennesker og organiserer det. Når man på denne måte organiserer bevegelsen, så er det akkurat det samme som om en mann går ut til et fersken-tre og poder inn nye grener. Jeg har sett min far pode inn en gren fra et annet tre. La oss fortsette.) Det er podet inn baptistgrener, metodistgrener, presbyterinnergrener (Når alle disse grupper samles, så er det slik at metodisten bare kjenner til metodistteologi, baptistene bare baptistteologi, Presbyterianere bare Presbyterianer-teologi. De kan ikke sitte sammen som Bibel troende kristne uten at de på en eller annen måte må få frem sin side, Jeg tror rett og slett ikke at de har like rett som det

vi har. Jeg husker den gang da metodisten tvilte på at noen baptist i det hele tatt var frelst.

Jeg husker en gang at en baptist stod utenfor inngangsdøra til Rogers Campground kirke, og jeg overhørte ham fortelle en kvinne fra Baptistkirken hvor feil metodisten tok når de lærte om helliggjørelsen. Slik var det den eldre generasjon så på hverandre. *The Church of Christ* er akkurat likedan. Presbyterianerne er også likedan. Der trodde alle at de var den rette, og at ingen andre kunne være noe som helst. Det er bare måten de tolket Bibelen på. Det er grunnen til at bro. Branham talte slik. De er selvfølgelig alle grener, og det liv de måtte ha, er de nødt til å trekke fra den samme kilde. Når vi vet det, så forstår vi at de er grener som bare kan vise frem frukt av sitt eget slag.) og pinsevevngrener. Og disse grener bærer frem baptist-, metodist-, pinsevevngrener og presbyterinner-frukt. De produserer sin frukt fra denominelle frø. Men hvis treet selv bærer frem en ny gren, (Priset være Herren for dette.) så vil de være akkurat lik selve treet. Det vil være den samme type som ble båret frem på pinsefestens dag. (Lytt til dette.) De vil tale i tunger, profetere, og ha samme kraft og tegn i seg som den oppstandene Jesus Kristus. Hvorfor? Fordi den nærer seg fra selve trets naturlige ressurser. "Hvor vidunderlig det er.

La meg nå vende meg til et annet sted, hvor han også nevner det. (Side 67) "Det menigheten hadde på pinsefestens dag og senere, er hennes umiskjennelige rett. Opprinnelig hadde hun Guds rene ord. Hun hadde åndens kraft manifestert i forskjellige tegn, under og gaver av den Hellige Ånd."

(Hebreerne 2:1-4) **Derfor må vi så meget mer holde fast på det vi har hørt, så vi ikke skal drive bort fra det. (2) For når det ord som ble talt gjennom engler, stod fast, og hver overtredelse og ulydighet (mot ordet) fikk sin fortjente straff, (3) hvordan skal da vi unnfly om vi ikke akter så stor en frelse? Denne frelse, som først ble forkynt av Herren, ble stadfestet for oss av dem som hadde hørt ham. (4) Og Gud selv vitnet med, både ved tegn og under og mange slags kraftige gjerninger, og ved å gi Den Hellige Ånd etter sin vilje.**

*“Den originale menighet var ikke organisert av mennesker. Den var ledet av Den Hellige Ånd. Den var ikke særlig stor. Den var hatet og foraktet. Den var undertrykt. Den ble forfulgt til døden. Men den var trofast mot Gud. Den holdt seg til Ordets originale mønster. (Hvis vi vil akseptere denne vekkelser fra Gud og la Guds Ånd arbeide på oss, kultivere oss og plassere oss i sitt legeme slik at vi reagerer på Hans impulser, og være noe Han kan bruke for sin herlighet, så kommer **Gud** til å la denne ynkelige kirkeverden ta en titt på Hans ekte brud en av disse dager. Hun kommer til å være spredt over hele denne verden. Gud har noen ting Han ønsker å si dem. La meg nå fortsette å lese hva han sier,) Den ekte menighet vil alltid prøve å være lik den opprinnelige menighet på pinsefestens dag. Dagens ekte menighet vil prøve å bli lik den første menighet. Og menighetenes budbærere, som alle har den samme Guds Ånd i seg, vil prøve å være lik apostelen Paulus. De kommer ikke til å være helt lik ham, men de sanne budbærerne vil være dem som er mest lik Paulus. Han var fri fra alle mennesker, helt overgitt til Gud, og han fremla kun Guds ord, og manifesterte Den Hellige Ånd i kraft. Noe annet duger ikke. Du er nødt til å arbeide ut ifra originalen. Slik som en type frembringer sitt eget slag, slik vil den Ekte Menighet alltid være den som prøver å følge i fotsporene til hennes grunnleggere på pinsefestens dag. Og hennes budbærere vil følge apostelen Paulus, den første budbæreren til den første menighetstid. Så enkelt er det, og så vidunderlig.”*

Derfor er jeg nødt til å si at Gud har, ved sin nåde, av en eller annen grunn sett det nødvendig å kalle oss ut. Vi sitter her ved enden av en blindvei, men inne i oss tror jeg det finnes noe som ikke kommer til å stoppe opp på grunn av et menneskelagd gjerde som skiller oss fra motorveien (US The Interstate Highway). Den levende Guds sanne menighet er bestemt til å dra herfra en av disse dager, og grunnen til det er at hun har trodd på dette Guds ord og undergitt seg åpenbaringen av det. Jeg er takknemlig for denne sannhet. Jeg elsker den. Jeg ber bare om at Gud vil fortsette å lede oss helt til enden. Det er ikke et spørsmål om Han vil gjøre det eller ikke, men det kommer an på om vi trofast følger Ham eller ikke. Jeg har til hensikt å vise dere hvordan disse stakkars, blinde, denominelle menneskene bare følger sine programmer, uten engang å forstå hva som foregår i blant dem. De nyter velsignelsene av denne vekkelser i sin midte, men det

finnes ingen åpenbaring som kan dirigere dem i en retning som Gud til slutt vil akseptere. De vet ikke engang hvordan de skal fange opp hva som er av Gud og hva som er av djevelen. Hvor skammelig og ynkelig det er. Jeg er nødt til å si, Takk, Herre, for alt det du har gjort for å la hver eneste individuell person få sjansen til å følge deg i sannhet. For en vidunderlig Gud. Priset være Hans store navn! Halleluja!

Hva vil året 1995 bringe?

La oss gå tilbake til Matteus 25. Jeg ber om at de ting vi sier i dette budskapet må få ordentlig betydning for dere, så jeg ønsker å lese denne lignelsen igjen, før jeg fortsetter. Den er grunnvollen som vi bygger hele dette budskapet på, det som vi har kalt "*FRA. AZUSA STREET TIL NÅ*". Hensikten med dette er å prøve å få en forståelse av det som har foregått i de år som har gått siden 1906 og frem til i dag. Vi er fremdeles 1994 idet vi forkynner dette budskapet, rede til å gå inn i det nye året 1995. Alt det vi har her oppe på veggkartet er ting som er relatert til vekkelser fra Gud i fortiden. Vi brukte dette da vi forkynte budskapet "*BRUDENS SALVELSE*". Vi tror på denne salvelsen, og denne bevegelse fra Gud. Gud tømmer ikke bare ut Sin Ånd med disse manifestasjonene. Han bringer også sin sanne menighet tilbake til det fulle og hele forhold til sitt ord. Året som ligger foran, 1995, vil bringe mange ting inn i lyset. **Gud arbeider** igjen med sin menighet som han gjorde det i begynnelsen. Den var grunnfestet på sannhetens åpenbaring som ble forkynt av Kristi apostler. Og Gud har til hensikt at endetidens menighet skal være akkurat slik som den var i begynnelsen. Jesus kommer ikke for å hente den før den er kommet dit. Det Gud skal høste inn kommer ikke til å være noe annet enn det Han sådde i begynnelsen for å sette i gang menigheten.

Fra vekkelsen i Azusa Street og videre opp gjennom tiårene, har det vært manifestasjoner slik som de vi snakker om. Det skjedde ikke bare i Azusa Street. Menn dro dit fra verdens ende for å ta imot denne vidunderlige opplevelsen, og de tok den med seg til forskjellige steder i verden og talte om den. Slik tentes vekkelsesbranner, og Azusa Streets budskap ble spredt. Til sine disipler talte Jesus like før sin bortgang en lignelse som vi ønsker å se på. Mange ganger blir disse

lignelsene av den religiøse verden sett på som irrelevante i vår situasjon. De prøver å plassere dem tilbake i apostlenes eller den første menighets dager, og gjør dem irrelevant når det gjelder en opplevelse med Herren i dag. Det er på grunn av at de ikke forstår dem. Det er sant at en lignelse ikke alltid legger frem hver eneste detalj, men den gir deg et oversiktsbilde av hvordan en spesiell tidsperiode og åndelige ting knyttet til Guds rike vil bli påvirket. Den gir også et bilde av hvordan menneskene i Guds rike vil reagere og uttrykke seg selv innen denne tidsfaktoren. Selve lignelsen starter opp fordi Jesus har talt om endetidens tegn. Det er grunnen til at vi kan sitere de ting som er omtalt i kapittel 24, og si at de foregår i verden i dag. Da Jesus hadde talt dette, så sa han dette ordet **THEN (no.: da)** i forgrunnen av det han skulle ha frem. T-h-e-n er et ord som gjelder fremtiden. Det har ingen annen gyldighet i tiden, at det f. eks. skulle angå den tidlige kristnes apostoliske tid, eller noen annen tid slik som den mørke middelalder. Det er kun gyldig nå, siden vi nå lever i den tid som ordet THEN (no. DA) pekte mot. Han sier,

(Matteus 25) **Da (eng. THEN)** skal himmelens **rike** (Himlenes rike refererer til et tidsrom. Det har vært i effekt siden menighetens fødsel på pinsefestens dag, for 2000 år siden, og det vil avsluttes når Gud stenger av denne nådens tid for hedningene. **Da er det Han** igjen skal vende seg tilbake til jødene. Himlenes rike er dette tidsrom, mens Guds rike er det som bygges inne i de Bibel-troende mennesker i løpet av dette tidsrom. De to er nødt til å gå sammen. Du ville ikke ha et himlenes rike hvis det ikke var noe som skjedde i løpet av denne tidsperiode. Se på det i dette lys; Jesus sier at himlenes rike kommer til å være en tidsperiode, som ved avslutningen vil kunne fremstilles med den lignelse Han gir. La oss lese resten av den.) være **å ligne med ti jomfruer**. Jeg trenger ikke nødvendigvis å lese alt, men jeg ønsker å komme frem til der det står at FEM VAR KLOKE OG FEM VAR DÅRLIGE. Tallene fem og ti er bare symbolske. De peker ikke mot et spesielt antall mennesker. Bibelen sier at de alle slumret inn og sov, både de kloke og de dårlige. Dette er definitivt et bilde av hvordan den Laodikeiske tidsalder var, den som hadde sin begynnelse ved begynnelsen av det 20. århundre, omkring år 1900.

Vi har årstallet 1906 på veggkartet fordi veknelsen i Azusa Street

startet da. I følge historien som er nedtegnet i denne andre boken, så begynte imidlertid den første uttømmingen av ånden faktisk den 1. Januar 1900, i Topeka, Kansas. En mann ved navn Charles Parham og omtrent førti mennesker av hans forsamling var vitne til denne hendelsen. De var forløperne. De var for denne pinsevekkelsens tidsalder på mange måter hva Kornelius' hus var i Apostlenes Gjerninger. Bare noen få år senere åpnet Gud opp nådens tidsdispensasjon og ga evangeliet til hedningene. Etter dette dro apostelen Paulus til Lilleasia og begynte å forkynne, og Gud ga ham den store veknelsen som vi allerede har nevnt. Vi finner her i denne lignelsen at de alle slumret inn og sov. Dette er tilstanden kristenheten i det store og hele befant seg i da vi begynte å nærme oss midten av dette tjuende århundre. Jeg sier disse ting på grunn av det jeg ser på akkurat nå. Det er tydelig at tidsalderen Laodikea vil ha en omtrentlig varighet på ca. 100 år, og den startet ved begynnelsen av Dette århundre. På dette tidspunkt er vi bare seks år ((I det dette heftet oversettes er vi nå bare 2 år unna)) fra år 2000. Alle de tegn som er i verden i dag forteller oss at vi definitivt lever i de siste dagene av den tidsperiode Jesus talte om. Lignelsen sier i vers 5,

(Matteus 25:5) **Da det drog ut før brudgommen kom, slumret de alle inn og sov. (6) Men midt på natten** (eng. *Ved midnatt*) (Ordene *VED MIDNATT* trekker vår oppmerksomhet mot et dramatisk punkt. Jeg er nødt til å si dette; *Den religiøse verden visste tydeligvis ikke når midnatt kom. Gud visste det* imidlertid. Det er slik vi må forstå det.) **lød det et rop.**

Av en eller annen grunn har den religiøse verden enda ikke blitt klar over det faktum at et rop lød. Vi kan likevel si at det definitivt har skjedd en dramatisk forandring siden ropet lød. Vi finner ut at den religiøse verden begynte å bli stilt ansikt til ansikt med to ultimatum, etter at dette ropet runget ut. En gruppe begynte definitivt å bevege seg i en viss retning, en retning som helt sikkert identifiserer dem som **DÅRLIGE JOMFRUER**, på grunn av hvordan de ser på tidsaspektet og på Herrens komme. Det er definitivt gruppen av dårlige jomfruer, og hver eneste en av dem fullfører sin gjerning. På samme tid er det definitivt en annen gruppe mennesker som går fremover her på jord, og de blir kalt for de **KLOKE JOMFRUER**. Denne inndelingen

oppfyller Skriften helt presist, for andre lignelser taler om at det i Endenes tid skal skje en atskillelse. Og det er meget rart at den religiøse verden, som har det samme skrevne ord, virker som om den ikke er klar over hvordan den skal se på disse spesielle versene som taler om en atskillelse.

Hvorfor midnattsropet?

Vi ønsker å bruke noen få minutter på å behandle dette MIDNATTSROPET. Husk nå på at Gud visste om den viktige time da det var blitt nødvendig med et rop. Den religiøse verden rundt oss innser ikke engang at et rop har lydd. Hvis de hadde det, så ville de gå i en annen retning. Uansett så lød ropet. (Matteus 25:6-7) Se, brudgommen kommer! Gå ham i møte! (7) Da våknet alle jomfruene og gjorde sine lamper i stand.

Dette er et generelt bilde av å våkne opp og forstå at en vekkelsesånd har slått ned på scenen. At dette begynte å tre klart frem i det krigsårene nærmet seg slutten og vi kommer inn i 1950-årene. En av de største verdensomspennende vekkelser brøt ut i denne perioden. Den dekker en periode på omtrent ti år. Det er sant at USA hadde det største antall av disse predikantene, og siden tiden alltid beveger seg vestover, så lå viktigheten eller innflytelsen her i den vestlige del av verden, der hvor denne vekkelse skulle starte. Da den først startet, fortsatte denne vekkelsens ånd å slå ned over hele verden gjennom hele tidsperioden. Vi er imidlertid nødt til å forstå at den ikke vekket alle opp til å ha samme forståelse av Guds ord. Noen våknet for å se En ting, andre for å se noe annet. Vi kan så spørre oss selv hvorfor det var slik? Rett og slett fordi Guds ord allerede fremstiller at det skal være slik. Vi må spørre oss selv dette enkle spørsmålet: *Hvorfor svarte enkelte til ropet siden de var så uforberedt? Rett og slett på grunn av hvem de var: de var dårlige jomfruer.*

Det var de kloke menneskene (jomfruene) som hadde det åndelige sinn og forståelse til å vite hvor ropet lød fra, og hvordan de skulle svare til det. Ellers ville de ikke bli sett på som å være kloke jomfruer. Derfor hørte de kloke jomfruene ikke bare et rop, men de svarte det på den riktige måten. De visste i hvilken retning de skulle gå når de ble

vekket. Dere må forstå, venner, at denne lignelsen aldri var bestemt til å oppfylles i løpet av en tidsfaktor på tre eller fire år. Den er nødt til å ha sin effekt her på jord lenge nok til at dens oppfyllelse kan få en global eller verdensomfattende applikasjon. Ingenting som angår brudemenigheten vil skje så raskt at det er umulig for det å gå rundt jordkloden. Husk alltid på at Guds sanne menighet er satt sammen av mennesker fra hver eneste nasjon under himmelen, og hver og en av dem må gjøres oppmerksom på det Gud gjør for dem. Du utfører bare ikke noe slikt på en to- eller tre årsperiode. Det er definitivt noe som varer lenge nok til at den generasjon som først hørte ropet i en del av verden, har tid til å bringe frem enda en generasjon før enden er nådd. Den yngre generasjon vil ha sin del i det selv om de ikke var i live da lignelsen begynte å få sin effekt. I dag forstår vi at ropet nå har vært på jord lenge nok til at dets effekt har nådd over hele verden, og vi tror i sannhet at enden av det hele er i sikte.

Vi har tidligere i budskapet sagt at da vekkelsen i Azusa Street brøt ut, så fikk den innvirkning på mange av de gamle “hellighets”- gruppene, slik som Metodisten, *Church of God*, Nasareerkirken, og andre uavhengige “hellighets”- grupper. Den fikk også innvirkning på mange baptister og til og med enkelte katolikker, men den virket stort sett inn på forskjellige “hellighets”- grupper. Jeg sier det fordi dette var en opplevelse hvor Gud åpnet døren til å motta dåpen i Den Hellige Ånd, og denne salvelsen ble tømt ut på disse menneskene og de mottok alle tungetalen, uansett hvilken organisasjon de tilhørte eller hvilke læresetninger de trodde på. Rett bak denne opplevelsen kom helbredelse. Det ble etterfulgt av profeti og mange andre dramatiske opplevelser.

Jeg har lest om alle de andre vekkelsene som kom i tiårene etter den i Azusa Street. Det virket som om de alle hadde en viss høyde før de begynte å avta. Jeg må si noe til dere unge. Dere har ikke sett det fulle omfanget eller den fulle dybde av denne opplevelsen ennå. Dere har bare opplevd en liten del av det. Historien forteller at ånden til tider falt på mennesker i disse forskjellige gruppene som opplevde det dere opplever, uten at de gjorde noe som helst for å få det. Ånden kom ned og med ett var de alle fanget i en lovprisningens atmosfære, og i løpet av kort tid sang de alle på et annet språk. De ble så revet med av

oppfisselse, og det ligner på det som denne søsteren fortalte oss om. Det var to slike søstre i Herren, som lå i sengen sin, og talte til hverandre, på et annet språk. Mentalt sett visste de kanskje hva de snakket om, men hvis noen andre hadde hørt dem, så ville de ikke ha forstått hva de snakket om. Poenget er at når Gud får fanget folks hjerte og får fokusert deres oppmerksomhet riktig, så har Han en egen evne til å ha sin nærhet falle på dem og løfte dem opp i den ekstase som Hans salvelse skaper. Mange ganger er de ikke klar over alt det som foregår, fordi de rett og slett er så overveldet av glede over det de opplever.

Det er mange ganger da at Gud salver dem og de begynner å synge på fremmede språk. Det finnes ikke tvil i min sjel om at slike opplevelser kommer vår vei. Vi har allerede sett noen vidunderlige ting, men som vår bror forkynte her om dagen, “DET MESTE GJENSTÅR.” Da vi vet dette, så vil jeg si til dere, *la oss forberede våre hjerter på hva det enn er Gud ser nødvendig å gjøre i vår midte.* For det er Hans gode vilje å velsigne sine egne. Han kommer til å avslutte alt dette i følge sin plan, og vi ønsker ikke å se det på den måte at det kommer til å være over i løpet av seks måneder. Midnattsropet har lydd og vi har hørt det, men vi kan på ingen måte vite hvor lang tid Gud har satt til side for den fulle rekkevidde av denne lignelsen. Derfor er vi bare nødt til å holde våre hjerter stemt til Den Hellige Ånds ledelse og la Ham velsigne oss på de måter Han ønsker å gjøre det. Så lenge denne lignelsen henger over oss, kommer Han til å gjøre ting som ikke er annonsert. Så vi er nødt til bare å være rede til å etterfølge Ham. Han kommer ikke til å fortelle deg en måned i forveien hva du skal gjøre deg rede for.

Jeg ønsker å bringe ut noe angående midnattsropet. Det er nødt til å være en tjeneste, en mann som definitivt er utsendt av Gud. Denominell religion vil krangle og sloss over dette, men jeg ønsker ettertrykkelig å si at Gud går fullstendig utenom deres teologer med dette. Der har alle sine grader i teologisk kunnskap, og de kan bruke ord en mann som meg ville bruke lang tid på å finne ut betydningen av, men det er ikke slikt Gud bruker i denne tid. De har alle hatt sin plass i tiden, men vi lever i en tid da Gud har gått videre og etterlatt dem sittende bak sine denominelle gjerder. Han skal vise verden hva

Han, ved sin egen Ånds kraft, kan gjøre i sinnet og livet til de mennesker som vil forstå Hans ord på rett måte. De er ikke nødvendigvis analfabeter, men de er villige til å overgi sine sinn og sin ånd til den levende Gud, hvis hensikt de er bestemt på å oppfylle. Han kan ta en person med grunnskole utdanning og bokstavelig talt lamslå de vise og forstandige i denne verden. Skriftene viser det faktum at dette er den type mennesker Han brukte for å starte opp kristenhetens tidsalder i Det Nye Testamente.

Fra begynnelsen valgte Jesus ut fiskere uten utdanning, for at de skulle proklamere vår frelses vidunderlige evangelium. Derfor er jeg nødt til å si dette. Den lydelige røsten Gud brukte for å uttrykke midnattsropet kunne ikke være noen annen enn røsten til den mann som bodde her i Jeffersonville-området, hvis navn var William Marrion Branham. Han var definitivt mannen som oppfylte Malakias 4 for denne tid. Teologer fra alle religiøse organisasjoner vil bokstavelig talt slåss på grunn av denne tanke, og si at det ikke stemmer med Skriften. De vil si at det ikke kan bevises. Vel, venner, når vi blir ferdig med dette budskapet, så forventer jeg å ha etablert ut i fra Skriften selv at det vi lærer om disse ting, er helt i tråd med det som er skrevet i Bibelen, som vi forankrer all vår tro og vårt håp på.

Forklaring av ropet

Gud har gjemt alle de dyre åndelige sannheter for verdens religiøse mennesker som ikke har noen virkelig interesse for Bibelens grunnleggende sannheter. Derfor er de blinde, åndelig talt. Husk hva apostelen Paulus skrev i sitt brev til Romerne angående den blindhet som var kommet over jødene, inntil fylden av hedningene hadde kommet inn.

(Romerne 11:7-8) Hva så? Det som Israel søker etter, har de ikke nådd. Men de utvalgte (De jøder som trodde Evangeliet) har nådd det. De andre er blitt forherdet, som det står skrevet: Gud gav dem en sløvhets Ånd, øyne som ikke ser, ører som ikke hører, helt til denne dag.

Da disse jøder i den første tid forkastet Jesu Kristi evangelium, så forblindet rett og slett Gud deres øyne og lot dem forbli der de var, åndelig talt. så vendte Han seg til hedningene med evangeliets vidunderlige gode budskap. Jødene har som en helhet vært i denne blindhets tilstand siden den gang. De kommer til å forbli slik inntil Gud er ferdig med å dele med hver eneste individuelle, forutvalgte hedning som noensinne vil stole på Jesus som sin frelser. Paulus gjorde det meget klart at den samme Gud som forblindet Israel og podet inn ville oljekvister (hedninger), Han vil i endetiden igjen pøde inn de naturlige grenene. Dette kommer til å skje når de hedninger som er tilbake på jord har nådd den tilstand at de ser på Jesus med samme vantro som disse jøder gjorde for to tusen år siden. Jeg må si at vi er nesten der. La oss lese mer i det ellevte kapittelet i Romerbrevet.

(15) For er verden blitt forlikt med Gud ved deres forkastelse (de vantro Jøder), hva annet vil da deres antakelse bli enn liv av døde? (17) Men om nå noen av grenene ble brutt av, og du (hedninger) som er en vill oljekvist ble podet inn blant dem og fikk del med dem i sevjen fra roten, (18) så ros deg ikke mot grenene! Roser du deg, så vit at det er ikke du som bærer roten, men roten som bærer deg! (19) Du vil da si: Grenene ble brukket av for at jeg skulle bli podet inn. (20) Nåvel! på GRUNN AV VANTRO ble de avbrutt. Men du står ved din tro. Vær ikke overmodig, men frykt! (21) For sparte ikke Gud de naturlige grenene, vil han heller ikke spare deg. (22) Se derfor Guds godhet og strenghet — strenghet mot dem som falt, men over deg er Guds godhet, så sant du holder fast ved hans godhet. Ellers skal også du bli hogd av. (23) Men også de andre skal bli innpodet, hvis de ikke holder fast ved sin vantro. For Gud er mektig til å pøde dem inn igjen. (25) For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmelighet — for at dere ikke skal anse dere selv for kloke: Forherdelse er for en del kommet over Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn.

Når Guds hensikt her i endetiden er oppfylt, så vil Han avskjære hedningene, som er ville oljekvister, og vende seg helt om til Israel, som er de naturlige oljegrøner. På denne måte vil han fullføre sin plan. Nøkkelen er en av to ting: enten tro eller vantro. Blant hedningene

finner du mange flere kirker, flere religiøse program, alle slags ideer om Jesus Kristus og om Herrens komme. Likevel vet de ikke hvordan de skal relatere til Bibelen det de snakker om. Alt dette oppfyller imidlertid Skriften, så vi lever definitivt i en tid da denne hedningenes religiøse verden har holdt fast ved trosbekjennelser og program, i stedet for å benytte muligheten til å se tiden og Gud plan i lys av Bibelen. Det er tydelig at menneskers egen vilje og vantro skaper endetidens tilstander. For å gå tilbake til ropet, så passer det nøyaktig inn med det Paulus sier i sitt første brev til Tessalonikerne, kapittel 4. Han sa det slik, angående de siste dager.

(1 Tess. 4:16) For Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende ROP, med overengelens røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå.

Den religiøse verden vil selvfølgelig med sine teologiske oppfatning av dette verset, alltid se for seg Jesus som står på en sky, og roper med mektig stemme. Vel, la oss ta dette bildet og prøve å følge tanken videre. Ville det være noen der ute som hadde ører til å høre Ham rope? Husk nå på, venner, at ropet har en belt bestemt hensikt. Hvorfor si at Han kommer på skyen og roper, hvis det ikke finnes på jord en eller annen mottaker som er i rett posisjon i forhold til Gud, slik at de kan høre ropet? Disse teologene kan da virkelig ikke tolke 1. Tessalonikerbrevet på en slik kjødelig måte, ettersom ingen av dem er i stand til å forklare hvordan dette ropet er relatert til det Gud gjør. **Gud hjelpe dem!** så sier han, **med overengelens røst. Jeg utfordrer dem alle til å forklare hvordan dette passer inn.** Hvem skal reagere når denne overengelens røst lyder? Det er nødt til å finnes noen som denne overengels røst på en eller annen måte kan relateres til. Det er meget tydelig at den religiøse verden ikke er relatert til det, for de vet ikke hva det gjelder. Den siste del av verset sier så, **og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå.** Dere vet alle meget godt at et dødt menneske i jordens mørke ikke kan høre noe som helst. Så tar vi dette tilbake til skriftstedet hvor Paulus forklarer at Jesus Kristus vil bringe alle de rettferdige hellige med seg, når Han kommer andre gang. Dette lar oss vite helt sikkert at Guds basun ikke kommer til å lyde fra herlighetens porter på noe annet tidspunkt enn når Herren kommer tilbake, og alle de hensovede helliges ånder kommer da

sammen med Ham. Når Han proklamerer basunlyden for de hensovede i Kristus, så vil alle de åndene være der sammen med Ham, for så å bli gjenforent med sine herliggjorte legemer. Når vi støtter oss til de to andre delene av verset, så lar det oss vite at ropet og overengelens røst, de er nødt til å være noe som er relatert til levende mennesker. Det er derfor jeg ønsker å få deg til å forstå at ROPET i 1. Tessalonikerbrev er akkurat det samme som MIDNATTSROPET i Matteus 25.

Det er svært tydelig at religiøse mennesker i organisasjonene ønsker å tro at alle de som sier seg å være Guds barn, men som ikke tilhører en av deres organisasjoner, de er en sekt, de er sprø, eller begge deler. Alle disse sektene vi ser her ute er et tegn på Endenes tid. Det triste er at de religiøse systemene ønsker å kalle mennesker som oss en sekt, og skremme bort andre mennesker. Vi må forstå at sannhet kommer midt på veien, og noen ganger er den så nær fanatisme at det skremmer livet av mennesker som ikke har noen sannhets åpenbaring. På den andre side tar de tradisjon og pynter det opp i en vakker boks med vakre bånd og alle slags utsmykninger, og så bruker de det meste av sin tid på å beundre det, for det er så tilfredsstillende for deres kjød. Hvis du ønsker å flykte fra noe, så spring fra det, for det er ren kjødelighet. Det er bare det kjødelige sinn som ser på religion på en slik måte at det får dem til å stase det opp og få det til å se vakkert ut. Slik reagerer mennesker når de har null åpenbaring og kunnskap om hva Gud gjør i denne nådens tid.

Vel, venner, jeg hevder ikke at jeg vet alt som er å vite om Gud, men jeg vet at Han lot det lyde et ROP til bestemt tid, for å oppnå noe veldig viktig i denne lignelsen. Denne mann (bro. Branham) brakte ut av Guds ord et budskap som fikk den effekt som dette midnattsropet skulle ha. For noen var dette budskapet så enkelt at de umulig kunne tro at det var inspirert av Gud. Det kom ikke fra en teologisk utdannet manns røst med elegant språkføring og fullkommen uttale, og alskens oppyntede ord som bokstavelig talt forvirrer folk. Ingen ville si om ham at han var en slik vidunderlig taler, slik som de sier om dagens teologer. Størsteparten av tiden visste de ikke engang hva han hadde sagt når de satt og hørte på ham. Denne mannen snakket stort sett på bygdemål (US *hillbilly*), og det var så enkelt at de høyt utdannede

forkynnere og andre utdannede mennesker som hørte ham kunne si, *Hva er det denne mannen snakker om? Jeg forstår ikke hva han sier.* Vel, du burde vokst opp på landet, der hvor folk snakker slik. Du burde i det minste være familiær med ordene og terminologien for å fange opp åpenbaringen, i stedet for å kritisere måten han talte på. Derfor har jeg mange ganger sagt følgende;

De som ikke kjente mannen vil aldri vite akkurat hva han mente bare ved å lytte til ham. Du kan høre ordene, men du må kjenne mannen for å vite hva han mente med det han sa. Uansett gjorde Gud det slik at det var til stede på møtene hans noen som faktisk forstod måten han talte på, og også hva han mente. La oss ha dette i bakhodet litt, og også det vi sa om denne lignelsen, og det vi forstår av hensikten med dette midnattsropet. Når vi så ser på det som skjer i den religiøse verden, så lar det oss vite at det måtte finnes et spesielt element av mennesker når denne lignelsen skulle aktiviseres. Denne gruppe mennesker har latt Gud dele med sine hjerter og sine liv på en slik måte at de forstår hvordan lignelsen skal settes i gang. Det at de ser dette, og gjenkjenner tiden de lever i, hjelper dem til å vite akkurat hvordan de ved Guds nåde skal gjøre seg rede til å møte Brudgommen. Vi har ingenting å skryte av, som om det var ved våre egne gjerninger vi gjør oss fortjent til en slik gunst fra Herren. Det brytes ned til det faktum at de som har ører til å høre og øyne til å se hva Gud gjør i denne generasjon, de var forutvalgt av Ham før verdens grunnvoll ble lagt. Det var ved sin egen forkunnskap Han visste hvem som ville ta i mot budbæreren og budskapet til den tid, som hver enkelt av hans forut kjente barn levde i. Han leder hver eneste en av oss i følge sin forkunnskap. Han trenger ikke å gjette angående noe som helst.

Ropet lød da tiden var rett

Denne lignelsen i Matteus 25:1-13 får oss til å begynne å granske den vei menigheten har gått, fra vekkelsen i Azusa Street og frem til nå. Bro. Branham kom inn på scenen i begynnelsen av '30-tallet. Budskapet hans ble ikke i begynnelsen proklamert til verden. Det begynte egentlig ikke å komme ut slik før etter krigsårene, omkring 1948, 1949 og 1950. Omtrent på den tid begynte budskapet hans

forsiktig å bli introdusert for verden. Da dette skjedde, så tok det utgangspunkt i den siste viktige ting som skjedde i Azusa Streets vekkelse. Det var enheten i Guddommen, og den rette form for vanddåp, som Gud hadde gjenopprettet for den som ville motta det. De som mottok det ble døpt om igjen, på samme måte som de troende i den første tid ble, i følge Apostlenes Gjæringer. Budskapet hans hadde disse to viktige ingrediensene av ekte kristenhet i seg. Når Gud gjør noe, så må du huske på at Han kan føre inn mange mennesker som ikke er klar over hva Han har gjort før.

Men de mennesker Han bruker til å være selve bærere av det nye Han skal gjøre, de er alltid mennesker som Han har valgt, og som har kunnskap om det forrige Han gjorde. Derfor, når Han beveger seg blant dem, så vet de at tiden er inne for å ta ned teltet, rive ned alle religiøse ideer og begynne ut gå fremover med Herren igjen. Når vi ser tilbake på de mennesker som ble påvirket av utgytelsen av Guds Ånd i Azusa Street-vekkelsen, så ble det meget tydelig når vi kommer opp gjennom 20-tallet, 30-tallet og inn 40-årene, at de fleste av dem beviste uten skygge av tvil — ut i fra de denominelle strukturer de hadde organisert - at de ikke ville gått videre i en Guddommelig åpenbaring. Da var det at Gud sendte sin budbærer til denne tidsalder, og denne manns budskap var et rop som skulle vekke folket. Det var bestemt til å la en alarm ringe ut og deklare at noe var i ferd med å skje. Når vi ser tilbake på de tidligere år av hans tjeneste, så blir det mer og mer klart at de mengder som var i møtene hans bare var ute etter gaven, de overnaturlige manifestasjonene og slike ting. De nøt alle sammen slike ting. Hvorfor? Det var nemlig det Azusa Street-uttømmingen hovedsakelig var; tungetale, en gjenopprettning av det overnaturlige, stadfestet av guddommelig helbredelse. Pinsevekkelsen hadde levd på dette hele tiden opp til da. Dette er hovedgrunnen til at de ikke hadde noen grunnleggende lære, slik at de kunne ta opplevelsen og bli grunnfestet i Guds ord. Etter som årene gikk fikk dette dem til å begynne å splittes og organiseres, og de ble ført rett inn i den samme ånds tankemønster som deres forgjengere. Det ble derfor umulig for denne åndelige vekkelse å gå videre til det punkt at det kunne bringe åpenbaring som gikk videre enn det disse menneskene ville ta imot eller tillate. Gud kom på scenen med dette budskapet, som i virkeligheten var ROPET i Matteus 25, og Den Hellige Ånd

som menneskene nå mottok var den samme som de andre fikk. Når ropet lød, så bragte det imidlertid en atskillelse. Etter som tiden gikk ble det åpenbart at enkelte mennesker våknet opp til den realitet at det var blitt sagt noe som kom til å forandre måten de fra da av så på kristenheten. I sine hjerter bestemte de seg for å vite hva Guds Ånd gjorde i deres egen dag og time. Dette er bildet som beskriver en klok jomfru. De vet at det er sagt noe som for dem er viktig, og de strekker seg ut etter det av all makt.

Noen var så heldige at de befant seg i nærheten slik at de kunne høre ropet da det først begynte å lyde. De var noen av de første som våknet opp til en forståelse av hva det hele dreide seg om. Dette er ting som kan forklares på en naturlig måte hvis du ser det på rett måte. Du vet meget godt at du kan ta ti tusen mennesker, sette dem sammen ute på markene og la dem alle slumre inn. Uansett hva som hender, så vil ikke alle våkne til samme tid. Enkelte mennesker sover ikke like tungt som andre. Noen sover med ett øye åpent. Noen mennesker snorker, og er akkurat som døde for verden. Noen blunder seg gjennom natten. Dette er et bilde av en masse mennesker på forskjellige åndelige nivå. Når du så lager en lyd for å vekke dem, så vet du meget godt at det ikke bringer en umiddelbar reaksjon fra alle sammen. Nei, det finnes alltid dem som sover lett, og de er de første som hører lyden. Føttene deres treffer bakken og de tar med en gang på seg klærne. Det er bråket og styret fra disse første som endelig vekker de andre. De gnir seg i øynene, *Hva er det som skjer? Hvorfor tar du på deg klærne?* Så må de første forklare dem hva som skjer. slik var det i hæren.

Enkelte av dem snorket da de sovnet, og du kunne høre dem et halvt kvartal unna. Det skal mer til for å vekke dem enn for å vekke de som sover lett. slik er det også åndelig. Poenget mitt er at ikke alle våkner med en gang når noen lager en lyd. Ikke alle reagerer på samme ting. **Da dette** ropet ble utbasunert, så er det derfor en tidsfaktor med i bildet. Da denne mannens budskap (dette ropet) begynte å bli proklamert innen rammeverket av Azusa Street-vekkelsen, som nå er innfattet i alle de forskjellige pinseorganisasjoner, så ville de ikke ha noe med mannens budskap ut gjøre. Det var, og er den ynkelige situasjon i verden i dag. De vil ikke vite noe om hva han sa. Så lenge han stod på plattformene deres og tjente de syke med åndens gaver, så

satt baptistene, de katolske og de lutheranske prestene, alle disse store teologene, i undring. Denne mannen som ikke hadde utdanning kunne stå der i de største auditorium de hadde, og så mange tusen mennesker var pakket inn der at det var umulig å kunne se særlig langt bakover i massene. Der kunne han stå og fortelle i detalj hva mennesker langt bak i salen hadde på seg.

Det var umulig å se det med det naturlige øye. Han kunne stå og se utover publikum og beskrive hva de hadde på seg, enda det var alt for langt unna for en mann med naturlig syn å kunne se det. Han kunne fortelle dem hvor de var fra og hva de ba Gud om. Guds Ånd inne i ham løftet bare disse enkeltpersoner opp i en visjon og bragte dem like foran ham. Jeg har sett det. Da Guds Ånd arbeidet slik, og bragte personer foran ham, så kunne du høre dette bli sagt; *Du er ikke herfra, du er fra staten Oregon.* Han fortalte dem husnummeret deres og alle slike ting. Hør på meg, hellige. Dette er ikke spådomskunster. Dette er Guds kraft i operasjon. Det er den samme visjon som Jesus hadde da de brakte Natanael til ham. Disiplene fant Natanael under fikentreet, der han satt og mumlet for seg selv. Han var en av dem som hadde for vane å klage. Vi har mange av dem i verden i dag. Spør dem hvordan de har det, så forteller de hele livshistorien sin. Da Jesus imidlertid var ferdig med å snakke til Natanael, så visste han at det ikke var en vanlig mann som stod form ham. Han utbrøt og sa,

(Johannes 1:50) Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge!

Han visste at det var mer enn en mann som stod der. Jeg har sett de store teologene sitte der med tårer strømmende nedover ansiktet idet de så Guds kraft som ble manifestert gjennom den lille mannen. De visste alle som en at deres teologi ikke kunne produsere noe slikt. Det var det samme om de som satt der var pinsevenner, katolikker, lutheranere eller hva som helst. Guds kraft ble manifestert, og alle sammen visste det. Tårer kom strømmende fra øynene deres, og de drog frem lommetørkleet. Det var sannsynligvis første gang på en mannsalder. (Mange vet naturligvis ikke hva det betyr, for det er også bygdemål. Det er sikkert og visst at det ikke kom fra noe seminar.) Poenget er at vi alle vil ha Guds kraft. Azusa hadde det. Så lenge de taler i tunger; *priset være Herren!* så lenge de synger i ånden; *priset*

være Herren! Vi vil ha mer av det. Hvis han imidlertid begynte å skrape litt i deres denominelle læresetninger, så begynte de å klage med en gang. Å nei, nå tar han feil. Han kunne si, Vi tror ikke på treenigheten, at Gud er tre personer. De ville da si, å nei, nå har han tatt seg vann over hodet. Vær forsiktig, for han kan være en falsk profet. Hvis han sa, Vi døper ikke ny omvendte med titlene Fader, Sønn og Hellig Ånd, vi døper dem i den Herre Jesu Kristi navn. Da sa de, nå får det være nok! Vi må gjøre noe. Denne mannen har blitt sprø. Det viser bare at den religiøse verden ikke vil ha Gud.

Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*
14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*

18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*
37. *Mat i rette tid. 3.*
38. *Fra Azusa street til nå. 1.*

Venneflokken i Verdal

Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."